

ความเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ
ทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ปริญญานิพนธ์
ของ
ราศียส ราชบุรณะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤษภาคม 2550

๒๕๕๐-๕

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ
ทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

บทคัดย่อ
ของ
ราศิยส ราชบุรณะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2550

ราติยส ราชบุรณะ. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์,
อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 192 คน ผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จำนวน 133 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .970 และ .923 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าเกือบทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

3. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

4. อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าเกือบทุกด้านมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการพัฒนาบุคลากรที่ไม่พบความแตกต่าง

THE OPINIONS OF ADMINISTRATORS AND INSTRUCTORS ON THE OPERATION OF
ACADEMIC COOPERATION PROGRAM BETWEEN HIGHER EDUCATION
INSTITUTIONS AND MAHIDOL WITTAYANUSORN SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
RASIYOT RAJABURANA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
May 2007

Rasiyot Rajaburana. (2007). *The Opinions of Administrators and Instructors on the Operation of Academic Cooperation Program between Higher Education Institutions and Mahidol Wittayanusorn School*. Master Thesis (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Achara Whattananarong, Dr. Suwaporn Tungsomworapongs.

The purposes of this study were 1) to study the opinions of administrators and Instructors on the operation of academic cooperation program between higher education institutions and Mahidol Wittayanusorn School in the aspects of teaching and learning, research, human resource development, resource sharing and consultancy, 2) to compare the opinions of the administrators of higher education institutions and the ones of Mahidol Wittayanusorn School on the operation of academic cooperation program in overall and each aspect and 3) to compare the opinions of the instructors of higher education institutions and the ones of Mahidol Wittayanusorn School on the operation of academic cooperation program in overall and each aspect. The samples consisted of 192 higher education institution administrators and instructors and 133 Mahidol Wittayanusorn School administrators and instructors in the academic year 2004. The instruments used in collecting data were two five rating scale questionnaires ; each one consisted of 50 items with the reliability of .970 and .923. The statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation and a t-test.

The results of this study were as follows:

1. The administrators and instructors of higher education institutions rated the operation of academic cooperation program in overall and each aspect at the high level, except the aspect of research which was rated at the moderate level.
2. The administrators and instructors of Mahidol Wittayanusorn School rated the operation of academic cooperation program in overall and each aspect at the high level.
3. There was no significant difference between the opinions the administrators of higher education institutions and the ones of Mahidol Wittayanusorn School on the operation of academic cooperation program in overall and each aspect, except the aspect of resource sharing.
4. There was a significant difference between the opinions of the instructors of higher education institutions and the ones of Mahidol Wittayanusorn School on the operation of academic cooperation program in overall and each aspect, except the aspect of human resource development.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ
ทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ของ
ราศียส ราชบุรณะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

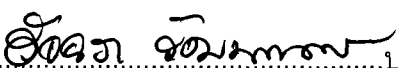

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

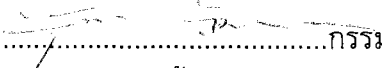
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

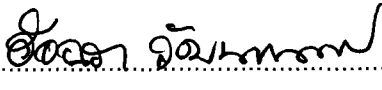
.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

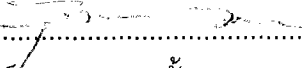
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคุ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ เสวต ภูภากรณ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ทั้งสองท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ติดตาม แก้ไขปรับปรุง และให้กำลังใจเป็นอย่างดีในการทำปริญญานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู และอาจารย์ เสวต ภูภากรณ์ ซึ่งเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า และได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้เรียบร้อยสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา วิบูลย์จันทร์ อาจารย์ธานี กลิ่นขจร ดร. จารุวรรณ สกุลคู อาจารย์ประดิษฐ นวลจันทร์ และอาจารย์วิชารวรรณ บุณนาค ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ รวมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างมาก

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ประสบการณ์ที่ดีและมีคุณค่ายิ่ง

ขอขอบคุณผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ขอขอบคุณรุ่นพี่ รุ่นน้องและเพื่อนนิสิตสาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาตลอดมา

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา เป็นอย่างสูง รวมทั้งญาติทุกท่านที่ให้กำลังใจตลอดมาในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของความร่วมมือทางด้านวิชาการ	9
ความหมายของความร่วมมือ.....	9
ความหมายของความร่วมมือทางวิชาการ	9
ความสำคัญของความร่วมมือทางด้านวิชาการ.....	10
ความเป็นมาในความร่วมมือทางด้านวิชาการ.....	12
ความจำเป็นที่ต้องมีความร่วมมือทางด้านวิชาการ.....	12
ลักษณะของความร่วมมือทางด้านวิชาการ	13
รูปแบบของความร่วมมือทางด้านวิชาการ	17
สภาพปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ	21
สภาพปัญหา อุปสรรค.....	21
ปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ.....	22
หลักเกณฑ์ องค์ประกอบ และขั้นตอนของความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง	
สถาบันอุดมศึกษา.....	23
ขั้นตอนการดำเนินการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง	
สถาบันอุดมศึกษา.....	25
ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ	
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การจัดกระทำข้อมูล.....	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายของการวิจัย	67
วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สรุปผลการวิจัย	68
การอภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะ	85
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	85
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	86
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	95
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	109
ภาคผนวก ง คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	134
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	139

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	29
2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามประเภทสถานศึกษา และสถานภาพ	32
3 จำนวนและคำร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ของ สถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จำแนกตามสถานภาพ.....	36
4 จำนวนและคำร้อยละของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา.....	36
5 จำนวนและคำร้อยละของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์.....	37
6 จำนวนและคำร้อยละของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามสถาบันการศึกษาที่สังกัด	37
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการร่วมมือทางวิชาการระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสถานภาพ.....	38
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ ผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ.....	39
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ ทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย เป็นรายชื่อ.....	42
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ ทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นรายชื่อ	44
11 คะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการการดำเนิน โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นรายชื่อ	46
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ	

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
	ทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	
	ด้านการให้คำปรึกษา เป็นรายชื่อ	49
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ	52
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย เป็นรายชื่อ	54
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นรายชื่อ	56
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นรายชื่อ	58
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา เป็นรายชื่อ	61
18	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหาร ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ ทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน	64
19	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์ ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือ ทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน	65
20	ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	66

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

21	ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดล
วิทยานุสรณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ | 66 |
|----|---|----|

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสโลกาภิวัตน์เป็นปัจจัยทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้นซึ่งประเทศไทยยังขาดความพร้อมในเรื่อง คุณภาพของบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศลดลง(คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545 : 17) อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านธุรกิจและเทคโนโลยี ผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ต้องแสวงหาเครื่องมือใหม่ทางการจัดการ ขณะเดียวกันก็ต้องเตรียมความพร้อม ของบุคลากรที่อยู่ในองค์กร ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงธุรกิจเทคโนโลยี และการจัดการไปในเวลาเดียวกัน สิ่งหนึ่งที่ยังไม่มีความพร้อม คือ คุณภาพหรือพื้นฐานความรู้ของบุคลากรในตลาดแรงงาน ที่ยังไม่มีขีดความสามารถเพียงพอในการก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (दनัย เทียนพุม. 2541 : 146) ในการพัฒนามนุษย์ในฐานะที่เป็นทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยจะต้องพัฒนาที่ตัวมนุษย์หรือตัวคน เป็นการพัฒนาที่จะต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคน ในฐานะที่เป็นมนุษย์ ซึ่งก็คือ การศึกษาที่เรียกว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน และในฐานะทรัพยากร หมายถึง การศึกษาที่ทำให้มนุษย์เกิดมีการพัฒนา เพื่อสนองความต้องการของสังคมในด้านต่างๆ (เศกสิทธิ์ ปักษี. 2546 : 2)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เน้นไปที่การพัฒนาเพื่อให้ประเทศรอดพ้นวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพยั่งยืน โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ ส่วนในเรื่องการศึกษาได้มีการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาจิตใจ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติและพัฒนาสติปัญญาและทักษะฝีมือแรงงาน ให้คนไทยทุกคนมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา โดยมีเป้าหมายให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านในสถานศึกษาต่าง ๆ ที่เป็นผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน การผลิตบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง และมีมาตรการให้หน่วยงานทางการศึกษา สนับสนุนการฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ ให้เพียงพอด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 50-59) และการศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาประเทศ

นโยบายหลักในการพัฒนาด้านการศึกษา คือ การปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ การศึกษาและการฝึกอบรมร่วมกัน มีการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับต่างๆ เน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ตลอดจนพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและคุณธรรมเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้เรียนและสังคม ปัจจุบันวงการการศึกษาไทยกำลังประสบภาวะวิกฤตหลายด้าน ทั้ง

คุณภาพการศึกษา ด้านความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ และด้านความเสมอภาคทางการศึกษา แนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขหรือผ่อนคลายนัยกฤตนี้ คือ การนำแนวคิดด้านความร่วมมือเข้ามาช่วยในการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันที่สำคัญ ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอาคารสถานที่ การใช้ทรัพยากรร่วมกันทำให้เกิดประสิทธิภาพในด้านการประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อลดต้นทุนในการดำเนินงาน โดยเฉพาะถ้าสามารถร่วมมือกันเป็นเครือข่ายก็จะทำให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นมิติใหม่ทางการศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 : 41-42) ความร่วมมือทางวิชาการเป็นกลไกที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เพิ่มคุณภาพผลผลิตและการบริการ ช่วยย่นระยะเวลาให้องค์กรเข้มแข็งเร็วขึ้น และยังเพิ่มความแข็งแกร่งให้องค์กร ความร่วมมือเป็นหนทางที่ผลักดันให้องค์กรสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด อันเนื่องมาจากการได้รู้จักพบปะสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้และประสบการณ์กับกลุ่มเดียวกันหรือต่างกลุ่ม (อาภรณ์ แก่นวงศ์. 2535 ; อ้างอิงจาก ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 : 44 – 45)

โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ของรัฐ มีสถานภาพเป็นองค์การมหาชน ตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2543 เป็นองค์กรต้นแบบที่ริเริ่มและดำเนินการสรรหาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นนักวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีความสามารถระดับมาตรฐานโลก (World Class) เปิดสอนเฉพาะสายวิทยาศาสตร์เท่านั้น โดยรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจำเป็นต้องมีหลักสูตรที่มีลักษณะพิเศษ อันแตกต่างไปจากการเรียนการสอนในโรงเรียนปกติ เพื่อเป็นการเตรียมพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีศักยภาพสูงเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และสร้างนักวิชาการชั้นเยี่ยมของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์จึงจัดตั้งเพื่อเป็นต้นแบบของโรงเรียนพิเศษ มีพระราชกฤษฎีกาเป็นของตัวเอง โรงเรียนมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นองค์กรสูงสุด ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ควบคุมดูแล ออกระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน และได้ตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ จำนวน 2 คณะ ได้แก่ 1. คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล 2. คณะอนุกรรมการเงินการพัสดุ และการบัญชี อีกทั้งมีสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ที่เป็นหน่วยงานทั้งราชการและเอกชนตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนโดยเป็นคณะกรรมการบริหารโรงเรียน (รายงานประจำปีโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์. 2543 : 1-3)

จากรายงานประจำปีของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ณ วันที่ 30 กันยายน 2546 มีบุคลากรทั้งสิ้น 133 คน จำแนกเป็นบุคลากรศึกษาปริญญาโท 45 คน ปริญญาตรี 66 คน ปริญญาตรี และ ประกาศนียบัตรบัณฑิต 9 คน และต่ำกว่าปริญญาตรี 13 คน (รายงานประจำปีโรงเรียนมหิดล

วิทยานุสรณ์.2546 : 67) บุคลากรเหล่านี้เป็นครูของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เดิมที่ลาออกจากราชการมาเป็นเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนจำนวน 37 คน นอกจากนั้นเป็นผู้ที่โรงเรียนคัดเลือกเข้ามาใหม่ด้วยเกณฑ์การคัดเลือกที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ บุคลากรของโรงเรียนมีการจ้างงานเป็นสัญญาที่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรของโรงเรียนปีละ 2 ครั้ง ผลการประเมินใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี โรงเรียนมีโครงการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาระดับปริญญาโท ครูและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนทุกคนได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองโดยเข้ารับการอบรมประชุมหรือสัมมนาเฉลี่ยประมาณ 15 วันต่อคนต่อปี และยังจะได้รับงบประมาณอีกจำนวนหนึ่งเพื่อการศึกษาพัฒนาตนเอง ระบบการบริหารการจัดการของโรงเรียนจึงไม่เป็นระบบราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ แต่มีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดและควบคุมนโยบาย (รายงานประจำปีโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์. 2543 : 1-3)

การจัดการเรียนการสอน ขนาดห้องเรียนมีจำนวนนักเรียนห้องละ 24 คน และปรับเปลี่ยนจากที่เคยมีนักเรียนไป-กลับ มาเป็นการรับนักเรียนประจำทั้งหมด เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ สามารถจัดสิ่งแวดล้อมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา โลกแห่งการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เริ่มตั้งแต่ 06.00 น. ไปจนถึง 22.00 น. ด้วยหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งโรงเรียนได้ออกแบบให้ผสมกลมกลืน ทั้งในด้านวิชาการและนันทนาการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รุ่นแรก ใช้หลักสูตรเหมือนกับหลักสูตรของนักเรียนในโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) ที่ดำเนินการโดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) นักเรียนมีเวลาศึกษาด้วยตนเอง ทำการบ้าน ทำการค้นคว้าวิจัย ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เล่นดนตรี ทำกิจกรรมศิลปะ นันทนาการอย่างเพียงพอ การเรียนปกติในห้องเรียน เน้นให้มีการปฏิบัติทดลองจริง มีการจัดกิจกรรมชุมนุมให้นักเรียนเลือกปฏิบัติตามความถนัดและความสนใจ มีกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ กิจกรรมศึกษาศิลปวัฒนธรรมในสถานที่ต่าง ๆ และกิจกรรมศึกษาดูงานในห้องปฏิบัติการวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้แก่นักเรียน (รายงานประจำปีโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์. 2543 : 29-30)

โรงเรียนมีนโยบายและแผนงาน และโครงการเพื่อความก้าวหน้าของโรงเรียนในอนาคตได้หลายประการดังได้แก่ พัฒนาระบบการพัสดุ การงาน และการตรวจสอบภายใน พัฒนาบุคลากร พัฒนาอาคารสถานที่ พัฒนาระบบการคัดเลือกนักเรียน พัฒนาหลักสูตร พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ขยายสาขาของโรงเรียน ตลอดจนร่วมมือกับมหาวิทยาลัยจัดทำหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องจากผู้มีความสามารถพิเศษและให้ทุนการศึกษาเพื่อศึกษาต่อในระดับในสาขาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และการดำเนินงานที่ผ่านมา นอกจากภารกิจในการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 2 ระบบแล้วโรงเรียนยังมีการริเริ่มงานที่ต้องการพัฒนาหลายประการคือ การจัดทำโครงสร้างและรูปแบบการบริหารงานขององค์กร และการคัดเลือกพัฒนาบุคลากร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีภารกิจในการวิจัยพัฒนาหลักสูตร สื่อกิจกรรม กิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเป็นต้นแบบและสามารถ

ขยายผลนำไปใช้กับโรงเรียนอื่นได้ในวงกว้าง (รายงานประจำปีโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์. 2543 : 1-3)

ในเรื่องของความร่วมมือทางวิชาการ โรงเรียนได้เล็งเห็นว่ามีสำคัญในอันที่จะช่วยให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพกับนักเรียนสูงสุด ทั้งยังสามารถช่วยให้ลดต้นทุนในการจัดการศึกษา เป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปัจจุบันโรงเรียนได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาอยู่บ้างแล้ว จำนวน 11 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นความร่วมมือในด้านการเรียนการสอน การวิจัยพัฒนา การพัฒนาบุคลากร การให้คำปรึกษาและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน หากแต่ความร่วมมือนั้นยังมีอุปสรรคและปัญหาบางประการไม่สามารถพัฒนาขีดความสามารถได้อย่างเต็มประสิทธิภาพได้ จากการสัมภาษณ์รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (บุปผา พึ่งผลพูล ; และสุวัฒน์ ศรีโยธี. 2547 : สัมภาษณ์) ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในโครงการความร่วมมือพบว่า

1. ด้านการเรียนการสอน การไม่ได้ประสานงานในความร่วมมือเกี่ยวกับการผลิตสื่อการสอนทำให้สื่อการสอนของโรงเรียนยังไม่มีมาตรฐานเท่าที่ควร นอกจากนี้ในแต่ละวิชามีผู้สอนหลายคน ทำให้ไม่ชัดเจนในด้านหลักสูตรพิเศษที่เปิดทำการสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ รวมทั้งเรื่องการให้โควตาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสำหรับนักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เป็นต้น
2. ด้านการวิจัย ภาระงานของอาจารย์ทางสถาบันอุดมศึกษามีมาก จึงไม่สามารถมีเวลามาปรึกษาทำโครงการวิจัย ค้นคว้งงานวิจัยร่วมกันได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับทุนวิจัยสนับสนุนมีไม่เพียงพอ เป็นต้น
3. ด้านการพัฒนาบุคลากร การจัดกิจกรรมขาดการประสานระหว่างสถาบันทำให้การนัดหมายการจัดกิจกรรมล่าช้าและภาระงานของอาจารย์ทางสถาบันอุดมศึกษามีมากทำให้ไม่มีเวลาอบรมให้ความรู้ เป็นต้น
4. ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ขาดการประสานงานด้านข้อมูลที่จะขอใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เช่น เรื่องห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ร่วมกันไม่พอกับจำนวนนักเรียน เป็นต้น
5. ด้านการให้คำปรึกษา ขาดการประสานงานด้านการติดต่อขอพบกับอาจารย์อุดมศึกษาเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมพิเศษต่างๆ และกิจกรรมโครงการงานของนักเรียน เป็นต้น

จากสภาพดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับการดำเนินงานและพัฒนาคุณภาพของความร่วมมือทางวิชาการต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ความสำคัญของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานทางด้านวิชาการ และนำไปสู่การเสริมสร้างความร่วมมือในรูปแบบเครือข่ายของความร่วมมือด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทั้งระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และระหว่างโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์กับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2547 จำนวน 200 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร 23 คน อาจารย์ 177 คน และผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2547 จำนวน 133 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 15 คน อาจารย์ 118 คน รวมทั้งหมด 333 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 สถานภาพ ได้แก่

2.1.1.1 ผู้บริหาร

2.1.1.2 อาจารย์

2.1.2 ประเภทสถานศึกษา ได้แก่

2.1.2.1 สถาบันอุดมศึกษา

2.1.2.2 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อความร่วมมือทางวิชาการ 5 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านการเรียนการสอน

2.2.2 ด้านการวิจัย

2.2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร

2.2.4 ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

2.2.5 ด้านการให้คำปรึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความเห็น ทศนะ ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ

2. ความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง การร่วมกันของสถาบันการศึกษาในการทำกิจกรรมทางวิชาการรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจมีข้อตกลงร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางวิชาการ ในการวิจัยนี้หมายถึงรูปแบบความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีข้อตกลงร่วมกัน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้แก่ การจัดทำหลักสูตร การสอนในชั้นเรียน การบรรยายพิเศษของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่ให้ความรู้แก่นักเรียนในวิชาต่าง ๆ การให้โควตาการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.2 ด้านการวิจัย หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการทำงานวิจัยร่วมกันระหว่างอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความร่วมมือทางวิชาการ ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณ การทำโครงการวิจัยต่าง ๆ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย เป็นต้น

2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร หมายถึง การดำเนินงานให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่อาจารย์ในโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ได้แก่ การจัดการสอนพิเศษภาษาต่างประเทศแก่อาจารย์ และการให้การอบรมแก่อาจารย์ในด้านการจัดค่ายวิชาการ ค่ายบำเพ็ญประโยชน์ การสอบคัดเลือกเจ้าหน้าที่เข้าปฏิบัติงานในโรงเรียน การประเมินต่ออายุสัญญาจ้าง เป็นต้น

2.4 ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน หมายถึง การดำเนินงานจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งบุคลากร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพ ได้แก่ การใช้โรงฝึกงานร่วมกัน การใช้เครื่องมือประกอบการเรียนการสอนร่วมกัน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนและการตรวจการจ้างงานอาคารของโรงเรียน

2.5 ด้านการให้คำปรึกษา หมายถึง การดำเนินงานให้คำปรึกษาในโครงการพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดทำโครงการอัจฉริยภาพในสาขาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์สำหรับเด็ก โครงการวัดแววเด็กอัจฉริยะ และการเป็นที่ปรึกษาโครงการงานให้กับนักเรียน

3. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ หมายถึง โรงเรียนวิทยาศาสตร์ของรัฐบาลมีสถานภาพเป็นองค์การมหาชน ตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งของโรงเรียน เป็นองค์กรต้นแบบที่ริเริ่มและดำเนินการสรรหาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพมุ่งไปสู่ความเป็นนักวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความสามารถระดับมาตรฐานโลก (World Class)

4. สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งมีการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จำนวน 11 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและมหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับ คณบดีและรองคณบดีฝ่ายวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในปีการศึกษา 2547

6. ผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ หมายถึง ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร หัวหน้าสาขาวิชาและหัวหน้าฝ่ายของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในปีการศึกษา 2547

7. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่รับผิดชอบการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการร่วมกัน ในปีการศึกษา 2547

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. อาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันการศึกษา และนำเสนอตามลำดับดังนี้ คือ ความหมายของความร่วมมือทางวิชาการ ความสำคัญของความร่วมมือทางวิชาการ ความเป็นมาในความร่วมมือทางวิชาการ ความจำเป็นที่ต้องมีความร่วมมือทางวิชาการ ลักษณะของความร่วมมือทางวิชาการ รูปแบบของการร่วมมือทางวิชาการ สภาพปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ หลักเกณฑ์ องค์ประกอบและขั้นตอนของความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ความหมายของความร่วมมือทางด้านการวิชาการ

ความหมายของความร่วมมือ

ตามความหมายใน New Webster's Dictionary of the English Language (Webster. 1985 : 224) คำว่า ความร่วมมือ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า cooperation หมายถึง การร่วมกระทำหรือร่วมแสดงออกเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

คูลส์ (Coombs. 1981:41) อธิบายว่า ควรมีการแยกความหมายกันให้ชัดเจนระหว่าง “ความร่วมมือ” กับ “การประสานงาน” เพราะความร่วมมือมีความหมายที่กว้างและลึกซึ้งกว่าการประสานงาน โดยความร่วมมือเป็นเรื่องของการตั้งเป้าหมายและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างชัดเจน ส่วนการประสานงานเป็นเพียงการกำหนดข้อตกลงร่วมกันที่จะไม่ก้าวล่วงซึ่งกันและกัน

ดูเบรียน และไอร์แลนด์ (Dubrion ; and Ireland. 1993 : 86-87) ได้สรุปว่า ความร่วมมือ คือ การที่คนตั้งแต่สองคน หรือสองหน่วยงาน/องค์กรขึ้นไป มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและร่วมกันปฏิบัติการกิจ อาจจะเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันหรือคนละเป้าหมายก็ได้ ด้วยการระดมทรัพยากรร่วมกัน ร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติและลงมือปฏิบัติ อีกทั้งมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติหรือร่วมรับผลประโยชน์จากการปฏิบัติ โดยภายใต้การปฏิบัติร่วมกัน ดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของข้อตกลงและความเป็นอิสระโดยไม่ขึ้นต่อกัน

ความหมายของความร่วมมือทางวิชาการ

วิจิตร ศรีสอาน (วารสารคณา พันธ์ภูมิ. 2544 : 12 ; อ้างอิงจาก วิจิตร ศรีสอาน. 2523 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การดำเนินกิจกรรมร่วมกันในการกระทำการกิจตามหน้าที่ระหว่างมหาวิทยาลัยตั้งแต่สองแห่งขึ้นไป ความร่วมมือดังกล่าวอาจจะประกอบ ด้วยสองฝ่ายที่เรียกว่า ทวิภาคี (bilateral) หรือประกอบด้วยหลายฝ่าย ที่เรียกว่า พหุภาคี (multilateral) ก็ได้

สภาการศึกษาอเมริกัน (อาภรณ์ แก่นวงศ์. 2535 : 7 ; อ้างอิงจาก American Council on Education. 1988.) ได้ให้ความหมายความร่วมมือทางวิชาการ ไว้ว่า หมายถึง ข้อผูกพันที่ดำเนินการโดยตรง ซึ่งเกิดขึ้นโดยผ่านข้อตกลงร่วมมือ การจัดการให้มีผลประโยชน์ร่วมกันและต้องการลงทุนในทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้ ได้เน้นที่ ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ซึ่งประกอบด้วยหลายรูปแบบของโปรแกรมการแลกเปลี่ยนในบางครั้งจะอ้างอิงไปถึงการผูกพันระหว่างสถาบัน การร่วมมือแลกเปลี่ยนรายบุคคลของคณาจารย์และนักศึกษา การร่วมมือวิจัยในโครงการเฉพาะ และการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ ห้องสมุด การร่วมมืออาจจะเกิดขึ้นระหว่างสถาบันต่อสถาบัน หรือระหว่างกลุ่มสถาบัน (consortium) ก็ได้

ซี.บี.คาร์เชก (ทองอินทร์ วงศ์โสธร ; และคณะ. 2540 : 15 ; อ้างอิงจาก C.B. Klasek.1977) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการทำความร่วมมือไว้ คือ เพื่อการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อย่างเดียว เพื่อแลกเปลี่ยนคณาจารย์สำหรับการสอน เพื่อแลกเปลี่ยนนักศึกษาและคณาจารย์ เพื่อการวิจัยร่วมกัน และเพื่อการพัฒนาและการช่วยเหลือทางวิชาการ

กล่าวโดยสรุป คือ ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง การร่วมมือกันของสถาบันในการทำกิจกรรมทางวิชาการรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมีข้อตกลงร่วมกัน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางวิชาการ

ความสำคัญของความร่วมมือทางด้านวิชาการ

ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือทางวิชาการ พอจะสรุปได้ดังนี้
 สุบิน ปิ่นขยัน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531: 37 ; อ้างอิงจาก สุบิน ปิ่นขยัน.2525) กล่าวว่า การร่วมมือทางวิชาการเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การได้พบปะสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ทางวิชาการ ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกัน ในด้านการพัฒนาความรู้ ซึ่งมีผลต่อการศึกษาและพัฒนาประเทศต่อไป

สุพัทธ์ ภูผกา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 1 ; อ้างอิงจาก สุพัทธ์ ภูผกา.2541) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้การติดต่อสื่อสารเข้าถึงทุกสถานที่ ทุกคนและทุกเวลาซึ่งเป็นผลให้โลกเป็นโลกไร้พรมแดน นอกจากนี้เทคโนโลยีสมัยใหม่ยังเปิดโอกาสให้เราประสบความสำเร็จในทุกด้าน ทำให้โลกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น อันเป็นโอกาสดีและท้าทายสำหรับสถาบันการศึกษาทั่วโลก ในการพัฒนาการศึกษาของตนให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

เควิน คุง (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 10 ; อ้างอิงจาก Kevin Khug.1990) ได้กล่าวถึงนโยบายการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำให้นักศึกษาและบุคลากรได้พัฒนาและเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น

1. มีโลกทัศน์กว้างไกล ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดี
2. มีการสร้างเครือข่าย ซึ่งจะทำให้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันมากขึ้น

3. ทำให้เรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย มีวิธีการคิดแบบใหม่ๆ ซึ่งนักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาในการทำงานได้เป็นอย่างดี

โตชิยา นัยโต (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 6 ; อ้างอิงจาก Toshiya Naito.1989) ได้กล่าวถึง ความร่วมมือด้านการศึกษาของประเทศญี่ปุ่นกับต่างประเทศว่า มีการรับนักศึกษาจากประเทศต่างๆ เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก ซึ่งการรับนักศึกษาต่างชาตินี้ นอกจากจะช่วยพัฒนามาตรฐานการศึกษาและทรัพยากรมนุษย์แล้ว ยังช่วยส่งเสริมความเข้าใจและมิตรภาพระหว่างกันด้วย

บูติโอโน มิสเมล (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 6 ; อ้างอิงจาก Bhudiono Mismail.1988) ได้กล่าวถึง นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียเกี่ยวกับความร่วมมือทางการศึกษา สรุปได้ว่า รัฐบาลอินโดนีเซียได้ตระหนักถึงความสำคัญของการให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถอยู่รอดได้ในโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน โดย การสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาสามารถเข้าถึงโลกของข้อมูลข่าวสารต่างๆตลอดจนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลอินโดนีเซีย จึงสนับสนุนให้ มีการสร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันอินโดนีเซียกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ รวมถึงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรกับต่างประเทศ

ความร่วมมือทางวิชาการได้ก่อให้เกิดมิติใหม่ทางการศึกษาที่ช่วยแก้ไขวิกฤตของประเทศไทย ซึ่ง จรัส สุวรรณเวลา (2545 : 35) กล่าวว่า ขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในช่วงวิกฤต 3 อย่าง คือ วิกฤตด้านคุณภาพการศึกษา แก้ไขโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกัน วิกฤตด้านความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ แก้ไขได้โดยการใช้บุคลากรร่วมกับมหาวิทยาลัยนานาชาติ และวิกฤตด้านความเสมอภาคและโอกาสเข้าสู่อุดมศึกษาไทย แก้ไขโดยการกระจายเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภี หิรัญคำ (2542 : 69 -72) ที่ได้ศึกษาความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (กลุ่มที่ 1) จังหวัดชัยภูมิ พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการ กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีสองด้าน คือ การใช้และพัฒนาเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมแล้วผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการ กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

โดยสรุปแล้ว ความร่วมมือทางด้านวิชาการ เป็นหนทางที่นำไปสู่การพัฒนาทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา โดยการพบปะสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ทางด้านวิชาการ การแลกเปลี่ยนบุคลากร การใช้ทรัพยากรร่วมกัน ซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะต่างๆ อันจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนางานวิชาการของสถาบันให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

ความเป็นมาในความร่วมมือทางด้านวิชาการ

ความร่วมมือทางด้านวิชาการ เกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ในช่วงก่อนเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ซึ่งเป็นแผนพัฒนาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังคงมีนโยบายเน้นคนเป็นศูนย์กลาง ในการพัฒนา ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ซึ่งได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจขึ้นทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจมีปัญหา ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ดังนั้นในแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 นี้จึงเน้นไปที่การพัฒนาให้ประเทศรอดพ้นวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่ สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ส่วนเรื่องพัฒนาในด้านการศึกษาก็ยังคงพัฒนาต่อเนื่องจากแผนฉบับก่อนๆ

ในอดีตเมื่อกล่าวถึงความร่วมมือทางวิชาการ มักจะคิดถึงความร่วมมือกับต่างประเทศ แต่สภาพปัจจุบันจะต้องมองย้อนกลับมาร่วมมือกันในประเทศ หากในประเทศไม่มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันและร่วมมือกันแล้ว ศักยภาพของความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพกับต่างประเทศคงทำได้ยาก ความร่วมมือกันในประเทศจะเกิดขึ้นได้จากการยอมรับศักยภาพของกันเองก่อน หากความร่วมมือระหว่างสถาบันในประเทศมีความเข้มแข็งก็จะมีอำนาจต่อรองดีกว่าในลักษณะสถาบันเดี่ยว (ทบทวมหาวิทยาลัย. 2542 ก :12) และทบทวมหาวิทยาลัยก็ควรมีบทบาทในการประสานในเรื่องที่มีผลประโยชน์ร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดสรรทุนในระดับนานาชาติ (อาภรณ์ แก่นวงศ์. 2535:261) และในอดีตความร่วมมือมักจะเกิดขึ้นในลักษณะของการให้หรือขอรับความช่วยเหลือ โดยมักเกิดจากสถาบันที่อ่อนแอและยังอยู่ในระยะเริ่มก่อตั้ง มักเป็นฝ่ายเริ่มต้นขอรับความช่วยเหลือ และ สถาบันที่เข้มแข็งกว่าจะเป็นฝ่ายให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือที่เกิดขึ้นจึงเป็นความร่วมมือในระดับต่ำ แต่ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้มแข็งมากขึ้น ความช่วยเหลือควรปรับเปลี่ยนเป็นความร่วมมือและเกื้อกูลเพื่อเพิ่มศักยภาพของแต่ละสถาบันให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น (อาภรณ์ แก่นวงศ์. 2535 : 273) ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในประเทศ จะทำได้ง่ายและกว้างขวางกว่า เนื่องจากไม่มีปัญหาและอุปสรรคทางด้านภาษา (ทบทวมหาวิทยาลัย. 2531 : 12)

ความจำเป็นที่ต้องมีความร่วมมือทางด้านวิชาการ

ความจำเป็นที่ต้องมีความร่วมมือทางด้านวิชาการของสถาบันแต่ละแห่งอาจจะแตกต่างกันออกไป แต่สามารถแบ่งได้ 3 ประการ คือ (พรสวรรค์ พานิชชีวะ.2536:40)

1. ความจำเป็นในด้านการศึกษา เนื่องจากวิชาการและเทคโนโลยีมีการขยายตัวอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว การที่จะให้สถาบันแต่ละแห่งมีผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญในทุกสาขาวิชาจึงเป็นไปได้ยาก การร่วมมือเพื่อแบ่งงานกันทำตามความถนัดและความพร้อมจึงมีมากขึ้น และการที่สถาบันการศึกษาจะจัดบริการการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการความสนใจของผู้เรียน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันนั้นทำได้ยากและไม่ทั่วถึง ต้องลงทุนมาก ทางออกที่ดี ก็คือ การเปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้เลือกในสถาบันอื่นที่ใกล้เคียงกันแล้วโอนผลการเรียน การยืมตัว การแลกเปลี่ยน ผู้สอนหรือบุคลากรอื่น ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากสถาบันแห่งอื่นที่มีความถนัดและความพร้อม

2. ความจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ การจัดการศึกษาเป็นการลงทุนการร่วมมือกันจะทำให้ค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำลง การใช้อุปกรณ์ร่วมกัน เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ร่วมกัน การใช้ห้องสมุดด้วยกัน ใช้ห้องทดลองเดียวกัน ใช้สนามกีฬาด้วยกัน ตลอดจนความร่วมมือในการผลิตสื่อการเรียนการสอนร่วมกัน จะช่วยลดการลงทุนและประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากขึ้น

3. ความจำเป็นในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาและการให้บริการแก่ สังคม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูล ข่าวสาร การใช้อุปกรณ์ร่วมกัน การร่วมกันผลิตสื่อการสอน ร่วมกันวิจัย ร่วมกันพัฒนาบุคลากร และร่วมมือกันจัดบริการแก่สังคม จะเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน เพราะการร่วมมือเป็นการรวมพลังซึ่งจะสามารถกระทำการใดๆได้มากกว่าการกระทำโดยลำพัง

ดูเบรียน และไอร์แลนด์ (Dubrion and Ireland. 1993 : 125) กล่าวถึงสาเหตุของความร่วมมือระหว่างกันและกัน 3 ประการ ได้แก่

1. ยอมรับถึงความจำเป็นที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
2. มีลักษณะจะต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันบางส่วน
3. มีการแสดงออกถึงความจำเป็นหรือความต้องการที่จะพึ่งพาอาศัยกันในระดับ

ปฏิบัติการ

ความจำเป็นที่ต้องมีความร่วมมือทางวิชาการ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่เป็นกลไกในการที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งทางด้านการลดการลงทุน ประหยัดค่าใช้จ่าย การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นต้น

ลักษณะของความร่วมมือทางด้านวิชาการ

ลักษณะของความร่วมมือทางด้านวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 6 ลักษณะ ดังนี้ (พรสวรรค์ พานิชชีวะ.2536:33)

1. ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล ประสบการณ์และความคิดเห็น เป็นข้อมูลข่าวสารทุกประเภท ในสถาบันอุดมศึกษาทั่วไปจะมีเอกสารประชาสัมพันธ์ หรือวารสารเพื่อเผยแพร่ผลงานและประชาสัมพันธ์แจกจ่ายไปยังหน่วยงานและสถาบันอื่น
2. ความร่วมมือในการพัฒนาระบบ วิธีการ และเทคนิคในการทำงานทุกลักษณะงาน เช่น วิธีการสอน วิธีการวิจัย วิธีการเขียนตำรา วิธีการบริหาร วิธีการแนะแนว เป็นต้น
3. ความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากร ทุกกลุ่มทุกลักษณะงาน ทั้งในส่วนของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักศึกษา นักเรียน ตลอดจนเจ้าหน้าที่อื่นๆ

4. ความร่วมมือในการวางแผนใช้ทรัพยากรและใช้ทรัพยากรทั้งทรัพยากรบุคคล ทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ร่วมกัน เพื่อให้เกิดความประหยัดและมีประสิทธิภาพ

5. ความร่วมมือในการแบ่งกันทำตามความพร้อม ความถนัดและความสนใจของแต่ละสถาบัน

6. ความร่วมมือในการให้บริการแก่สังคมในรูปแบบต่างๆ

ทบวงมหาวิทยาลัย (2531 : 6) ในการสรุปการอภิปรายเรื่อง “ความสำเร็จและข้อจำกัดในความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย” ได้สรุปลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับการทำความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาไว้ดังนี้ คือ

1. ความร่วมมือที่เกิดขึ้น จะต้องมียุทธศาสตร์ของผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งนอกเหนือจากผลประโยชน์ทางวิชาการแล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลประโยชน์อื่นที่เกี่ยวข้องตามมาด้วย เช่น ประโยชน์และการพัฒนาทางธุรกิจ การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นต้น

2. ความช่วยเหลือร่วมมือแบบให้เปล่าจะลดน้อยลง ดังนั้นคณาจารย์คงต้องปฏิบัติงานเป็นพนักงานขายของมหาวิทยาลัยมากขึ้น เพื่อหาเงินทุนสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน

3. การดำเนินความร่วมมือที่ประสบผลสำเร็จ ส่วนใหญ่เกิดจากการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของแต่ละฝ่าย การทำความเข้าใจให้ตรงกัน ความพร้อมในทรัพยากรต่างๆ การร่วมกันออกค่าใช้จ่าย ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการต่อเนื่อง มีความยืดหยุ่น และมีกำหนดระยะเวลาแน่นอนในการสิ้นสุดข้อตกลง

4. สาขาวิชาที่สถาบันต่างประเทศสนใจจะมีความร่วมมือได้แก่ บริหารธุรกิจ คอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมศาสตร์

5. จากการดำเนินงานที่ผ่านมาฝ่ายต่างประเทศได้มีการเสนอให้มีความร่วมมือในรูปของกลุ่มดีกว่าที่จะเป็นแต่ละสถาบันต่างคนต่างทำ

ในระดับอุดมศึกษานั้น เรื่องความร่วมมือเป็นแนวคิดที่มีมาแต่ดั้งเดิม ซึ่งต้องอาศัยการทำงานด้วยความร่วมมือกัน เพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ ซึ่งความร่วมมือดังกล่าว หมายถึง การร่วมมือภายในมหาวิทยาลัยและความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยภายในประเทศและต่างประเทศ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2525 : 201) ได้กล่าวถึงความร่วมมือด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ถึงเรื่องที่ต้องร่วมมือกัน มี 6 ลักษณะ คือ

1. การร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล ประสบการณ์และความคิดเห็น
2. การร่วมมือกันในการพัฒนาระบบ วิธีการ และเทคนิคในการทำงาน เช่น วิธีการสอน วิธีการวิจัย วิธีการเขียนตำรา วิธีการบริหาร และแนะแนวนักศึกษา ฯลฯ
3. การร่วมมือกันในการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร
4. การร่วมมือกันในการวางแผนใช้และใช้ทรัพยากร อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ ร่วมกันอย่างประหยัด คุ้มค่ามีประสิทธิภาพ

5. การช่วยเหลือกัน และแบ่งงานกันทำตามความพร้อม ความถนัด และความสนใจของแต่ละสถาบันการร่วมมือกันส่งเสริมสนับสนุนการให้บริการแก่สังคม

ทองอินทร์ วงศ์โสธร (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 2-3) ได้กล่าวถึงเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกที่มีอยู่ในปัจจุบันว่า สามารถพิจารณาตามลักษณะขององค์กร สถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นผู้ดำเนินการของเครือข่ายนั้นๆ ซึ่งพิจารณาได้ใน 2 มิติ คือ ความเป็นเจ้าของ (Ownership) และสถานภาพ (Status) ในส่วนของความเป็นเจ้าของนั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครือข่ายที่เป็นองค์กรของรัฐ (Intergovernmental Organization) และเครือข่ายที่เป็นองค์กรอิสระ (Non- Governmental Organization) ส่วนสถานภาพ (Status) แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ องค์กรระดับเหนือภูมิภาค (Super regional organization) องค์กรระดับภูมิภาค (Regional organization) องค์กรระดับอนุภูมิภาค (Subregional organization) และองค์กรระดับประเทศ (National organization) นอกจากนี้การดำเนินงานที่สำคัญของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ได้แก่

1. ระดับเหนือภูมิภาค (Super Regional Organization) ได้แก่ UNESCO PROAP (UNESCO Principal and Regional Office for Asia and the Pacific) AUAP (The Association of Universities in Asia and the Pacific) และ UMAP (University Mobility in Asia and Pacific) ซึ่งมีบทบาทสำคัญ ในการสนับสนุนการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในระยะสั้น และระบบการถ่ายโอนหน่วยกิต ระหว่างมหาวิทยาลัยของประเทศสมาชิกของ UMAP

2. ระดับภูมิภาค (Regional Organization) ได้แก่ องค์กรรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ The South East Asian Minister of Education Organization (SEAMEO) และ ASEAN University Network (AUN) ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย สถาบันอุดมศึกษาของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด 10 ประเทศ จำนวน 17 สถาบัน

3. ระดับอนุภูมิภาค (Subregional Organization) ลักษณะของความร่วมมือในระดับนี้ มุ่งเน้นถึงความสนใจและผลประโยชน์ร่วมกันภายในกลุ่มสมาชิกโดยการร่วมกันกำหนดเป้าหมาย และวิธีการดำเนินงาน ได้แก่ GMS (The Greater Mekong Subregion), IMT-GT (The Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle) และ BIMP-EAGE (The Brunei-Indonesia-Malaysia-Philippines East Asia Growth Area)

4. ระดับประเทศ (National Organization) ความร่วมมือในระดับนี้จะปรากฏในรูปของสถาบันทางวิชาการต่างๆ อาทิ The Institute, Australian Studies Center, APEC Center และ European Studies Center เป็นต้น มีหน้าที่ในการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างกันในด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ทองอินทร์ วงศ์โสธร (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 4) กล่าวถึงลักษณะของการสร้างความร่วมมือทางวิชาการว่า มีเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ จะเป็นโอกาสหรือช่องทางที่สำคัญสำหรับ อุดมศึกษาไทยและต่างประเทศในการสร้างความร่วมมือระหว่างกันในระดับต่างๆได้ ทั้งนี้การสร้าง

ความร่วมมือยังสามารถทำได้ตั้งแต่ระดับทวิภาคีจนถึงระดับพหุภาคี หรือความร่วมมือในลักษณะที่ไม่ต้องมีการบันทึกความเข้าใจ (memorandum of understanding)

จากการศึกษาความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยพบว่า ปัจจุบันมีความร่วมมือทางวิชาการหลายลักษณะ (อมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์. 2546 : 4-6) ได้แก่

1. ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร ความร่วมมือในลักษณะนี้มีทั้งการประสานเป็นทางการและการประสานโดยการใช้ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล โดยความร่วมมือส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการขอความช่วยเหลือจากสถาบันที่เปิดสอนสาขาวิชาที่มีความพร้อมด้านบุคลากรมากกว่ามาร่วมเป็นคณะกรรมการการพัฒนาหลักสูตรหรือเป็นวิทยากร

2. ความร่วมมือทางวิชาการในการจัดการเรียนการสอน ดังตัวอย่าง ได้แก่

2.1 ความร่วมมือทางวิชาการเพื่อการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมการศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับกรมการฝึกหัดครู ปีการศึกษา 2532-2536 ซึ่งมีการใช้อาจารย์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและใช้สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และยานพาหนะร่วมกัน มีการวางแผนกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ตลอดจนการเสนอขออนุมัติงบประมาณ

2.2 โครงการความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยครูกับวิทยาลัยพลศึกษาในการผลิต โดยมีการจับคู่กันระหว่าง 2 สถาบัน ดังกล่าวจำนวน 17 คู่ (ดำรงวิทย์ ปทุมมาศ. 2535 : 125)

2.3 โครงการความร่วมมือในการผลิตบัณฑิตทางด้านเภสัชศาสตร์ระหว่างมหาวิทยาลัย ขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จัดหลักสูตรในลักษณะ Modular Program โดยการจัดการเรียนการสอนที่พัทยาหรือที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยศิลปากร ตามแผนที่ร่วมกันกำหนดขึ้น ผู้เรียนอยากเข้ามหาวิทยาลัยใด ก็สมัครเรียนกับมหาวิทยาลัยนั้น เมื่อสำเร็จการศึกษา ก็รับปริญญาของมหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 ก : 47)

2.4 โครงการความร่วมมือในการผลิตดุษฎีบัณฑิตทางการบริหารธุรกิจ หลักสูตรนานาชาติ ระหว่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยมีมหาวิทยาลัยจากแคนาดาเข้ามาช่วยเหลือซึ่งเรียกโครงการนี้ว่า โครงการ JDBA (Joint Doctor of Business Administration Program) โดยผู้เรียนจะลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยใดก็ได้ แต่เวลาเรียนมาเรียนร่วมกัน บางวิชาเรียนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บางวิชาเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยมีการวางแผนร่วมกันในการแบ่งภาระการจัดการเรียนการสอน เมื่อจบแล้วจะได้รับปริญญาจากสถาบันที่ลงทะเบียนเรียน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 ก : 47)

2.5 โครงการความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยจัดให้มีการศึกษาภาคสนาม (Work Camp) โดยมหาวิทยาลัยต่างๆ จะสลับหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ

การจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีการเสนอให้จัดตั้งอนุกรรมการ การจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาที่จะจัดการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิต นักศึกษาจากสถาบันต่างๆได้มาพบกัน รวมทั้งเป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็น ได้เรียนรู้สภาพต่างๆตามความเป็นจริง โดยการลงไปศึกษายังพื้นที่โดยตรงด้วย นอกจากนี้ได้มีความพยายามที่จะจัดการศึกษาภาคสนาม สำหรับวิชาศึกษาทั่วไปที่อิงการศึกษาจากอารยธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสรวง และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นแกนนำในการที่จะผลักดันโครงการนี้ออกมาเป็นรูปธรรม (ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. 2541 : 1-2)

3. ความร่วมมือทางวิชาการในการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาอาจารย์ ตัวอย่างโครงการ ได้แก่

3.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ทุนกับอาจารย์จากมหาวิทยาลัยเอกชนในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

3.2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ความช่วยเหลือกับสถาบันราชภัฏ โดยการให้อาจารย์หรือบุคลากรเข้าศึกษาเพิ่มเติมหรือเข้าสังเกตการเรียนการสอนเป็นรายวิชาได้ เป็นต้น

โครงการความร่วมมือดังกล่าวเป็นโครงการความร่วมมือที่เกิดจากสถาบันที่มีความพร้อมหรือเข้มแข็งกว่า ให้ความช่วยเหลือสถาบันที่มีความพร้อมน้อยกว่า โดยเฉพาะในการจัดสรรโควตาพิเศษให้กับอาจารย์ในการศึกษาต่อปริญญาโทหรือปริญญาเอก(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 ก:52) และสถาบันการศึกษาบางแห่งยังร่วมมือกันจัดโครงการในการพัฒนาบุคลากร โดยสลับกันเป็นเจ้าภาพจัดสัมมนาทางวิชาการ นอกจากนี้ยังมีโครงการพัฒนาบุคลากรระดับอุดมศึกษา โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณในลักษณะงบกลาง ให้ทุกมหาวิทยาลัยจะต้องร่วมกันวางแผนสำรวจความต้องการ ความจำเป็น และร่วมกันพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรว่าในแต่ละปีจะวางแผนจัดสรรในการจัดส่งอาจารย์จากสาขาวิชาหรือมหาวิทยาลัยใดในจำนวนเท่าใด ไปศึกษาต่อต่างประเทศ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 ก : 51)

กล่าวโดยสรุปคือ ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการ สามารถดำเนินการได้ในหลายลักษณะ ตั้งแต่ความร่วมมือในระดับประเทศ ไปจนถึงระดับภูมิภาค และตั้งแต่ระดับทวิภาคีจนถึงระดับพหุภาคี แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงและนำไปสู่ความสำเร็จของการทำความร่วมมือ คือ การวางแผนการเตรียมการ โดยมุ่งเน้นความร่วมมือที่เกิดขึ้นควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน

รูปแบบของความร่วมมือทางด้านวิชาการ

วิธีการทั่วไปที่ใช้ในการร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาภายในประเทศและระหว่างประเทศ อาจจำแนกได้ 5 รูปแบบ คือ

1. การร่วมมือที่มีหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการในลักษณะประสานงาน มีคณะกรรมการรับผิดชอบ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งมีที่ประชุมอธิการบดีเป็นที่ประสานงานในระดับในระดับการวางแผนและนโยบาย

2. การร่วมมือในกลุ่มสถาบันที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน อาจจะใกล้เคียงกันในแง่โปรแกรมการสอน สถานที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน การร่วมมือในรูปแบบนี้อาจจะเลือกสถาบันใดสถาบันหนึ่งเป็นศูนย์กลาง หรือเป็นที่ทำการ

3. การร่วมมือระหว่าง 2 สถาบัน ที่มีจุดหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอน การปรับปรุงหลักสูตร เทคนิควิธีการสอน กิจกรรมห้องสมุด เพิ่มพูนความรู้คุณวุฒิอาจารย์ ตลอดจนระบบการบริหารงาน เป็นต้น

4. การร่วมมือไม่เชิงเป็นสถาบัน แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอาจจะเป็นการร่วมมือระหว่างคณะวิชา หรือสาขาวิชาที่สอนของสถาบันตั้งแต่สองสถาบันขึ้นไป เป็นการร่วมของหน่วยงานย่อยของสถาบัน

5. การร่วมมือที่ไม่มีลักษณะเป็นสถาบัน อาจจะเป็นความร่วมมือแบบรวมกลุ่มตามความสนใจหรือตามสาขาวิชาชีพ เช่น การร่วมมือระหว่างกลุ่มอาจารย์ การร่วมมือระหว่างบรรณารักษ์ห้องสมุด เป็นต้น

ลักษณะกิจกรรมภายใต้ข้อตกลงหรือสัญญาความร่วมมือทางวิชาการประกอบด้วย 6 ประเภทใหญ่ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 7) ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนอาจารย์และบุคลากร โดยอาจมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์และบุคลากรในสาขาวิชา หรือกลุ่มงานเดียวกัน หรือต่างสาขาวิชา/กลุ่มงานก็ได้

2. การแลกเปลี่ยนนักศึกษา

3. การร่วมมือวิจัย อาจร่วมกันทำวิจัยในสาขาวิชาเดียวกันหรือในลักษณะสหวิทยาการก็ได้

4. การร่วมมือเปิดหลักสูตร อาจพัฒนาหลักสูตรร่วมกันมาใหม่ หรือใช้หลักสูตรของสถาบันใดสถาบันหนึ่งก็ได้

5. การร่วมมือทางวัฒนธรรม อาจร่วมกันจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมหรือจัดสัปดาห์ร่วมกัน

6. การร่วมมือทางวิชาการ และการร่วมมือสนับสนุนการบริการ เช่น ห้องสมุด จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นต้น

จากการประชุมกลุ่มในการสัมมนาเรื่อง โครงการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ : โอกาสและอุปสรรค ได้จำแนกรูปแบบของการแลกเปลี่ยนเป็น 4 ประเภท คือ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 8)

1. คนแลกกับคน แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 การแลกเปลี่ยนระดับเดียวกัน เช่น อาจารย์กับอาจารย์

1.2 การแลกเปลี่ยนต่างระดับกัน เช่น อาจารย์กับนักศึกษา

ตัวอย่างการแลกเปลี่ยนคนกับคนทั้งในระดับเดียวกันและต่างระดับกัน เช่น

สถาบันอุดมศึกษา 1	สถาบันอุดมศึกษา 2
มาสอน	ไปสอน
มาสอน	ไปเรียน
มาเรียน	ไปสอน
มาวิจัย	ไปวิจัย

และในทำนองกลับกัน เป็นต้น

2. คนแลกเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ กิจกรรมเกิดขึ้นเมื่อบุคลากรฝ่ายหนึ่งเดินทางมาพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ (Materials) หรือมอบวัสดุอุปกรณ์ที่เอามาให้ไว้

3. ของแลกเปลี่ยนของ เช่น เทปทางวัฒนธรรม เป็นต้น

4. การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและความเข้าใจอันดีคล้ายๆ เป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรม (Cultural Enrichment) ฝ่ายต่างประเทศเป็นกลุ่มในระยะสั้น ฝ่ายไทยเป็นฝ่ายจัดโปรแกรมทั้งการสอน และประสบการณ์อื่น ๆ ได้

คณะกรรมการโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อการผลิตบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับกรมการฝึกหัดครู ปีการศึกษา 2532-2536 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ม.ป.ป. : 58-60) ได้ทำการประเมินโครงการความร่วมมือดังกล่าว โดยการประเมินเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงาน ผลที่คาดว่าจะได้รับตามที่ระบุไว้ในโครงการกับผลที่เกิดขึ้นจริงจำนวนทั้งสิ้น 20 ประเด็น ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินเปรียบเทียบตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด 8 ข้อ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 7 ข้อ และตรงตามเกณฑ์บางส่วน 5 ข้อ โดยผลการเปรียบเทียบในด้านที่เกี่ยวข้องรูปแบบความร่วมมือฯ ได้แก่

1. มีการประสานแนวคิดร่วมกัน ใช้อาจารย์สองสถาบันสอนร่วมกัน ใช้สถานที่ร่วมกันอยู่ในระดับมาก แต่มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและใช้ยานพาหนะร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง

2. มีการประสานงานตามที่กำหนดไว้

3. มีการวางแผน กำหนดขั้นตอน กำหนดเวลาในด้านการขออนุมัติโครงการ การลงนาม การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน การประชุมสัมมนาวางแผนการดำเนินงาน การดำเนินการใช้หลักสูตร การวัดและประเมินสอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้

4. งบประมาณส่วนใหญ่เป็นงบประมาณรายได้ถึงร้อยละ 76 งบประมาณแผ่นดินร้อยละ 24 โดยงบประมาณที่ได้รับโดยรวมต่ำกว่างบประมาณที่ขอไป

อาจารย์จากทั้งสองสถาบันมีความเข้าใจในการดำเนินโครงการและให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการในระดับมากตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สอดคล้องกับ ตำรัสวิทย์ ปทุมมาศ (2535 : 92-101) ได้ศึกษาปัญหาโครงการความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยครูกับวิทยาลัยพลศึกษา ในการผลิตบัณฑิตพลศึกษา โดยมีการจับคู่กันระหว่างสองหน่วยงานดังกล่าวจำนวน 17 คู่ จากการศึกษาปัญหาด้านการบริหารโครงการความร่วมมือ พบว่า จำนวนบุคลากรดำเนินงานตรงตามที่กำหนด การจัดทำแผนงานด้านวิชาการ การปฏิบัติงานตามแผนหรือกิจกรรมที่วางไว้ ข้อมูลต่างๆที่ใช้ประกอบในการช่วยเหลือกับนักศึกษา และการจัดทำแผนงานการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมภารกิจของโครงการความร่วมมือ การรวบรวมวิเคราะห์ สรุปข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการวางแผนในการจัดโครงการความร่วมมือและจำนวนตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีปัญหามาก

ส่วนอาภรณ์ แก่นวงศ์ (2535 : 153-172) ได้ศึกษาความร่วมมือทางด้านวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ พบว่า ความเป็นมาของความร่วมมือในระยะแรกการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับต่างประเทศเป็นไปในลักษณะที่สถาบันอุดมศึกษาของไทยได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานต่างประเทศ โดยมีการจัดทำสัญญาข้อตกลงร่วมมือทางวิชาการ โดยรูปแบบกิจกรรมความช่วยเหลือ ได้แก่ การจัดส่งผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ ภาษาอังกฤษ การพัฒนาบุคลากร การรับนักศึกษาไทยเข้าศึกษา การช่วยเหลือในรูปเงินกู้และเงินให้เปล่า การสนับสนุนด้านสิ่งแวดลอมเศรษฐกิจ ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการที่เด่นชัด ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน ในระยะหลังเมื่อสถาบันอุดมศึกษาไทยเข้มแข็งขึ้น รูปแบบความร่วมมือเน้นความเสมอภาคมากขึ้น โดยเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ ลักษณะความร่วมมือที่เด่นชัด ได้แก่ การแลกเปลี่ยนอาจารย์ การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การร่วมมือเปิดสอนหลักสูตรต่างๆ การร่วมมือวิจัย การอำนวยความสะดวกในการวิจัยการแลกเปลี่ยนสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ห้องสมุด การร่วมมือทางวัฒนธรรม เป็นต้น

อมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า รูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

1. หลักของความร่วมมือทางด้านวิชาการด้านการเรียนการสอน
2. โครงสร้างและกลไกทางเครื่องมือความร่วมมือทางด้านวิชาการด้านการเรียนการสอน
3. ประเภทของกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย กิจกรรมด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมด้านอาจารย์ และกิจกรรมด้านอุปกรณ์ทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และอาคารสถานที่
4. การจัดและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือทางด้านวิชาการด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยวิธีการที่จะสร้างให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการ แหล่งทุนที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ การประสานงานความร่วมมือ การจัดทำและพัฒนาโครงการความร่วมมือ และการติดตามและประเมินผลความร่วมมือ

อาจสรุปได้ว่า รูปแบบของความร่วมมือทางวิชาการทั้งที่เป็นระหว่างประเทศหรือภายในประเทศนั้น จะมีการร่วมมือที่มีหน่วยงานรับผิดชอบ หรือ กลุ่มสถาบัน คณะวิชา ตามความสนใจหรือตามสาขาวิชาชีพดำเนินการในลักษณะประสานงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอน การปรับปรุงหลักสูตร เพิ่มพูนความรู้คุณวุฒิอาจารย์ และระบบการบริหารงาน เป็นต้น มีลักษณะกิจกรรม เช่น การแลกเปลี่ยนอาจารย์บุคลากร การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การร่วมมือวิจัย การพัฒนาหลักสูตร การร่วมมือทางวัฒนธรรมและการร่วมมือสนับสนุนการบริการ ได้แก่ ห้องสมุด ห้องประชุม ห้องปฏิบัติการ ตลอดจนการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นต้น

สภาพปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ

สภาพปัญหา อุปสรรค

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการด้านการศึกษาระดับค่อนข้างสูง ส่งผลให้การพัฒนากระบวนการศึกษาประสบผลสำเร็จ ในการให้บริการการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน แต่ในความเป็นจริงระบบการศึกษาก็ยังไม่ดีพร้อมสมบูรณ์นัก ยังประสบปัญหาในเรื่องของความเสมอภาคทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการ ซึ่งต้องเร่งแก้ไขพร้อมกับพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการทั้งในปัจจุบันและอนาคต อันเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ และมีการแข่งขันในระดับที่สูงที่สุด อีกทั้งพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องให้มากขึ้นด้วย

คูลส์ (Coombs) ได้แบ่งกลุ่มอุปสรรคของความร่วมมือ ดังนี้ (Coombs.1981 : 132)

กลุ่มที่ 1 ปัญหาด้านนโยบายและแผนงาน มักเกิดจากการขาดการร่วมมือในการกำหนดนโยบายและแผนงานร่วมกัน

กลุ่มที่ 2 ปัญหาด้านสมรรถนะขององค์กร ภายใต้การพัฒนาความร่วมมือ พบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ ขาดวิธีการที่ชัดเจนในการให้การสนับสนุนทางการบริหาร ทั้งในเรื่องทรัพยากรงบประมาณและการพัฒนากำลังคน เนื่องจากไม่ทราบข้อเท็จจริงถึงความต้องการที่แท้จริงขององค์กร

กลุ่มที่ 3 ปัญหาการยอมรับซึ่งกันและกันและความเป็นอิสระภายใต้ความร่วมมือ ซึ่งการผสมผสานความร่วมมือ (Integration Cooperation) ได้นั้น ต้องพัฒนามาตรฐานของการยอมรับซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่าย มีการสื่อสารแบบเปิดเผยและมีความจริงจังต่อวิธีการของความร่วมมือ

กลุ่มที่ 4 ปัญหาด้านการพัฒนาแบบความร่วมมือ ปัญหาการจัดโครงสร้างขององค์กร เพื่อความร่วมมือที่ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ส่วนหนึ่งมาจากบทบาทของผู้นำองค์กรและปัญหาของสังคมที่องค์กรตระหนัก ดังนั้นการจัดกลไกความร่วมมือต้องอาศัยระยะเวลา และการพัฒนาความร่วมมือร่วมกัน ซึ่งภายใต้การพัฒนาดังกล่าวพบว่า การจัดกลไกการประสานงาน รูปแบบ

การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กร การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนารูปแบบความร่วมมือทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของความร่วมมือ ได้แก่ การขาดความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและแผนงาน การขาดวิธีการที่ชัดเจนในการให้การสนับสนุนทางการบริหาร โดยเฉพาะการจัดสรรทรัพยากร การเงิน งบประมาณ บุคลากร การขาดการยอมรับและจริงจังต่อกัน การขาดการจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อความร่วมมือที่ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปัญหาการจัดกลไกการประสานงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กร การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความร่วมมือยังไม่มีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ

การร่วมมือกันทำงานจำเป็นจะต้องมีการปรับตัวเข้าหากันระหว่างองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยทั้งสองฝ่ายจะต้องรับสภาพความจริงที่ว่า องค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม โดยตัวของมันเองแล้ว ทรัพยากรและศักยภาพที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายได้อย่างเต็มที่ จำเป็นต้องประสานงานและสร้างเครือข่ายการทำงาน (วิฑูรย์ สิมะโชคดี, 2539 : 66) ซึ่งปัจจัยที่ทำให้บรรลุผลได้ทั้งสองฝ่ายต้องประสานในเรื่องต่างๆ ดังนี้ (เรวัตร ชาตวิศิษฐ์, 2539 : 116-117)

1. ทำความเข้าใจและยอมรับเป้าหมายร่วมกัน
2. กำหนดวิธีการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข รวมทั้งวางแผนปฏิบัติและอำนาจ
3. ความสะดวกในทรัพยากรร่วมกัน

จัดระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพผู้บริหารควรส่งเสริมการสร้างบรรยากาศในการประสานงานและการทำงานร่วมกันของทั้งสองฝ่ายการพัฒนาภายใต้ความร่วมมือการยอมรับในความอิสระของแต่ละองค์กร ในการกำหนดกิจกรรมในส่วนความรับผิดชอบของตน และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ โดยยึดเป้าหมายการทำงานมากกว่าวิธีการ

บอม (Baum, 1993 : 8) ได้เสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโครงการ Healthy Cities จากการศึกษาในภาคพื้นยุโรป โดยเกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1. มีการตัดสินใจร่วมกันของกลุ่มต่าง ๆ
2. การสร้างกลไกประสานการทำงานร่วมกัน เพื่อระดมความคิดเห็นประสบการณ์ และทรัพยากร อีกทั้งประสานการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนในการตัดสินใจและควบคุมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต สุขภาพอนามัย และการกินดีอยู่ดี
4. การส่งเสริมนวัตกรรมใหม่ๆ
5. ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีนโยบายที่สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน

คูลส์ (Coombs, 1981 : 187) ได้เสนอให้เห็นว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความสำเร็จในความร่วมมือ ได้แก่

1. ความสามารถ ความตั้งใจ และความจริงจังของผู้นำที่เกี่ยวข้อง
2. ทักษะของผู้ปฏิบัติงานในการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งจะต้องหาวิธีการสร้างการยอมรับในความร่วมมือ และวิธีการดั่งกล่าวอยู่ภายใต้การปฏิบัติการแบบเผชิญหน้าและการสั่งการที่เปิดเผย
3. ความร่วมมือที่จะสำเร็จลงได้ จะต้องมีการจัดการในการกระจายอำนาจการบริหารและกระจายความรับผิดชอบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีบทบาทส่งเสริมและประสานงานอย่างใกล้ชิด เพราะความสำเร็จของความร่วมมือแบบผสมผสานนี้จะเกิดขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานระดับล่างที่ใกล้ชิดกับปัญหาโดยตรงมากกว่าในระดับสูง

4. ความคล่องตัวขององค์กร โดยความคล่องตัว ดังกล่าว ปราศจากการผูกขาดอำนาจ

5. การปรับตัวเองเพื่อลดปัญหาอุปสรรคในความร่วมมือและพร้อมในทางปฏิบัติ

ซึ่งสอดคล้องกับ สุรัชย์ จันทรสุข (2538 : 95-99) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันการศึกษา กับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการมีความเห็นว่า ลักษณะความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรอยู่ในความสำคัญลำดับแรก ที่ต้องการความร่วมมือ ลำดับรองลงมา คือ ลักษณะความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา ส่วนปัจจัยความร่วมมือทางวิชาการ ปัจจัยที่อยู่ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ในด้านของประเด็นปัจจัยปรากฏว่า ประเด็นปัจจัยเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาจากสถานประกอบการ ควรมีความร่วมมือในการสอน หรือให้คำแนะนำในโครงการอยู่ในความสำคัญอันดับแรก รองลงมา คือ ประเด็นปัจจัยเกี่ยวกับการกำหนดคุณวุฒิและความสามารถของอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรในโครงการ ซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านบุคลากรทั้งสองประเด็น

อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในความร่วมมือ ได้แก่ การยอมรับและสนับสนุนความร่วมมือ อีกทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อกัน การจัดโครงสร้างองค์กรภายใต้ความร่วมมือ การร่วมระดมทรัพยากร วิธีการให้ความร่วมมือ การจัดกลไกการประสานงาน การสนับสนุนทรัพยากร การร่วมติดตามประเมินผล โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ การส่งเสริมศักยภาพของการเข้าร่วมมือกันเพื่อการพัฒนา

หลักเกณฑ์ องค์ประกอบ และขั้นตอนของความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง

สถาบันอุดมศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ความหมาย ความตกลงร่วมมือทางวิชาการไว้ในนโยบายทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วย ความตกลงร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันวิชาการต่างประเทศว่า หมายถึง ความร่วมมือในด้านการเรียนการสอน

การวิจัย การบริการทางวิชาการและกิจกรรมทางวัฒนธรรม โดยในการเรียนการสอนนั้น มีขอบเขตครอบคลุมถึงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการจัดหลักสูตรอันเป็นข้อตกลงร่วมระหว่างสถาบัน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 3)

ข้อพิจารณาเบื้องต้นเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา

สภาการศึกษาอเมริกัน (Amercian Council on Education. 1988 : 2) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในข้อพิจารณาเบื้องต้นสำหรับการร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. เหตุผล (Rationale) เหตุผลสำหรับโปรแกรมความร่วมมือควรจะเป็นจุดประสงค์หลักของสถาบันและควรอยู่ในส่วนของการวางแผนระยะยาว เป้าหมายของโปรแกรมต้องมีความชัดเจนเพียงพอสำหรับเป็นหลักในการทบทวนหรือประเมินผล

2. ข้อผูกพันหรือข้อตกลงร่วมกัน (Commitment) ไม่ควรทำในการดำเนินงานระยะแรก โปรแกรมควรได้รับการสนับสนุนอย่างกระตือรือร้น และข้อตกลงร่วมกันในระยะยาวควรจะมาจากผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ที่คาดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้อง

3. การวางแผน (Planning) คุณค่าและความจำเป็นของการร่วมวางแผนอย่างระมัดระวัง ซึ่งการทำบางครั้งอาจใช้เวลาถึง 2 หรือ 3 ปี ถ้าต้องการให้โปรแกรมความร่วมมือประสบความสำเร็จในระยะยาว

องค์ประกอบของข้อตกลงหรือสัญญาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สภาการศึกษาอเมริกัน ได้เสนอว่า ข้อตกลงหรือสัญญาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ควรจะประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ (Amercian Council on Education. 1988 : 8)

1. เป้าหมายของความร่วมมือ
2. ชื่อของสัญญา บุคคลที่รับผิดชอบสำหรับการบริหารโครงการในแต่ละสถาบัน
3. บุคคลที่คาดว่าจะเข้าร่วม เช่น อาจารย์ นักศึกษา เป็นต้น
4. งบประมาณเพื่อความร่วมมือ หมายถึง ค่าเดินทาง เงินเดือน ค่าที่พัก ค่าเล่าเรียน ค่าเบี้ยเลี้ยงการสอนและวิจัย วัสดุอุปกรณ์ เช่น อุปกรณ์ในห้องทดลอง หนังสือ วัสดุในห้องสมุด เป็นต้น
5. การจัดเตรียมสำหรับการเปลี่ยนแปลงขอบเขตของโครงการ
6. การจัดเตรียมระยะเวลาการทบทวนหรือการประเมินผล
7. การผ่อนคลายข้อปลีกย่อยเกี่ยวกับระยะเวลาที่กำหนดในการเสนอและการยกเลิกโปรแกรม
8. วันที่มีผลและระยะเวลาช่วงการทดลอง

ขั้นตอนการดำเนินการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา

สภาการศึกษาอเมริกัน (Amercian Council on Education. 1998 : 3-9) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาอเมริกันกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 แต่งตั้งกลุ่มเพื่อศึกษาและสำรวจความเป็นไปได้ของโปรแกรมความร่วมมือและจัดทำรายงานความเป็นไปภายใน 1 ปี

ขั้นที่ 2 เลือกคู่สถาบันต่างประเทศ โดยคัดเลือกภูมิภาคของโลกที่จะมีความร่วมมือและสำรวจสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในภูมิภาคนั้นๆ หรือประเทศ โดยหาข้อมูลของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

ขั้นที่ 3 เริ่มต้นติดต่อเป็นทางการกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ

ขั้นที่ 4 กลยุทธ์ในการต่อรองดำเนินการโดยมีการวางแผนก่อนฝ่ายหนึ่งจะไปเยือนและระหว่างที่มีการเยือนอีกฝ่ายหนึ่งควรมีการร่วมกันปรับปรุงข้อตกลงโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. กำหนดเป้าหมายของโปรแกรมให้ชัดเจน เพียงพอสำหรับเป็นหลักในการทบทวนและประเมินผล

2. พัฒนาแผนสำหรับเป็นเครื่องมือของเป้าหมายซึ่งรวมทั้งข้อตกลง คือ

2.1 จำนวนมากที่สุด น้อยที่สุดของอาจารย์ นักศึกษาที่จะมีส่วนร่วมในโครงการ

2.2 เงินเดือนอาจารย์และผลประโยชน์ ค่าที่พัก ค่าพาหนะ การจัดหาตำแหน่งอาจารย์ ผู้ที่จะไปต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงสถานะของอาจารย์ ซึ่งจะเกิดผลของการไปดำรงตำแหน่งในต่างประเทศ

2.3 ค่าเล่าเรียนนักศึกษา ค่าที่พัก ค่าอาหาร เงินเดือน จัดเตรียมสำหรับการเพิ่มค่าที่พัก และโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรม

2.4 การให้เงินและการจัดการแลกเปลี่ยนเงินตราเข้าประเทศ สำหรับเงินตรา

2.5 ทุกสกุลที่เกี่ยวข้อง

2.5 ความเป็นไปได้สำหรับงบประมาณสนับสนุน สำหรับการช่วยเหลือทางการเงินโดยตรง

2.6 การพิจารณาทางวิชาการ เช่น กามีมีส่วนร่วมของแผนกต่างๆ (ภาควิชา คณะวิชา) โปรแกรมการศึกษา คณาจารย์และการเพิ่มหรือจัดหลักสูตรใหม่ ที่ต้องการแต่ละสถาบันสำหรับโปรแกรมที่เห็นสมควร

2.7 สถานะของผู้ร่วมในโปรแกรมต่างประเทศที่เกี่ยวกับความต้องการปริญญาในสถาบันของตนเอง

2.8 การปรับหลักสูตร

2.9 ระดับของความเพียงพอของภาษาที่ต้องการสำหรับการเข้าร่วมโครงการและเครื่องมือในการประเมินประสิทธิภาพ

2.10 การพิจารณาของเวลาในระยะยาว และระยะสั้น จนกว่าจะประเมินโครงการและต่อสัญญาใหม่

2.11 แผนของการปฐมนิเทศ และการสรุปบรรยายแก่การเยี่ยมเยือนของอาจารย์และนักศึกษา

2.12 แผนสำหรับการทบทวนและการประเมินผลร่วมกันของโครงการ

2.13 การจัดเตรียมทบทวนข้อกฎหมายและการอนุญาตขององค์กรรัฐบาล

2.14 การจัดเตรียมสำหรับการล้มเลิกข้อตกลง

3. ควรมีการจัดการด้านการเงินตลอดจนขั้นตอนการดำเนินงาน

4. ควรมีการมอบหมายความรับผิดชอบในการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ในแต่ละมหาวิทยาลัย

ขั้นที่ 5 เอกสารสัญญาความร่วมมือ ควรได้มีการแลกเปลี่ยนและลงนามโดยระดับอธิการบดีของทั้งคู่สถาบัน การเริ่มต้นข้อตกลงควรระบุระยะเวลาการทดลองจนกระทั่งทบทวนและการประเมินครั้งแรกหลังจากได้มีการทบทวนจนเป็นที่น่าพอใจของทั้ง 2 ฝ่ายแล้ว ข้อตกลงหรือสัญญาอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้

ขั้นสุดท้าย คือ การประกาศใช้ข้อตกลงหรือสัญญาความร่วมมือ

ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน

มหิดลวิทยานุสรณ์

โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ของรัฐ มีสถานภาพเป็นองค์การมหาชน ตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2543 เป็นองค์กรต้นแบบที่ริเริ่มและดำเนินการสรรหาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นนักวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีความสามารถระดับมาตรฐานโลก (World Class) เปิดสอนเฉพาะสายวิทยาศาสตร์เท่านั้น โดยรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจำเป็นต้องมีหลักสูตรที่มีลักษณะพิเศษอันแตกต่างไปจากการเรียนการสอนในโรงเรียนปกติ เพื่อเป็นการเตรียมพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีศักยภาพสูงเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และสร้างนักวิชาการอันยอดเยี่ยมของประเทศไทย มีประสิทธิภาพ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์จึงจัดตั้งเพื่อเป็นต้นแบบของโรงเรียนพิเศษ มีพระราชกฤษฎีกาขึ้นเป็นของตัวเอง โรงเรียนมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียน เป็นองค์กรสูงสุด ทำหน้าที่กำหนดนโยบายควบคุม ดูแล ออกระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน และได้ตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ จำนวน 2 คณะ ได้แก่ 1. คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล 2. คณะอนุกรรมการเงินการพัสดุ และการบัญชี อีกทั้งมีสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ หน่วยงานทั้งราชการและ

เอกชนตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนของโรงเรียนโดยเป็นคณะกรรมการบริหารโรงเรียน (รายงานประจำปีโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์. 2543 : 1-3) โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ดำเนินการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้า ทดลองและวิจัย เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี มีจิตวิญญาณของความเป็นนักวิจัย นักคิดค้น และนักพัฒนา เพื่อผลิตบุคคลที่มีคุณภาพสูง ส่งต่อให้สถาบันอุดมศึกษาในการที่จะสร้างนักวิชาการ ชั้นยอดเยี่ยมของประเทศ (รายงานประจำปีโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์.2546 : 8) ในปัจจุบัน โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ได้มีการดำเนินงานโครงการความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ หลายโครงการ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้มีโครงการการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษากับ มหาวิทยาลัยโดยการรับตรง โครงการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนล่วงหน้า (AP Course) คือ การนำเอาสาระการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษามาจัดการเรียนการสอนโดยได้รับความ เห็นชอบจากสถาบันการศึกษาบางสถาบันที่ได้ทำข้อตกลงกับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เมื่อ นักเรียนได้เรียนวิชาการเรียนล่วงหน้าเหล่านี้แล้วจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนรายวิชาเหล่านี้อีก เมื่อไปศึกษาในระดับอุดมศึกษาในคณะและในมหาวิทยาลัยที่ได้มีข้อตกลงกับโรงเรียนมหิดลวิทยา นุสรณ์ (หลักสูตรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ พุทธศักราช 2548. 2548 : 37) มีโครงการความ ร่วมมือด้านการวิจัย โครงการส่งเสริมและพัฒนาอัจฉริยภาพด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โครงการส่งเสริมและพัฒนาอัจฉริยภาพด้านวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โครงการการจัดนิทรรศการโครงการทางด้านวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 โครงการจัดการประชุมเชิงวิชาการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ครั้งที่ 1 เป็นต้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขตศาลายา มีโครงการจัดการ เรียนการสอนในรายวิชาเทคโนโลยี โดยใช้ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์ และอาจารย์ และความร่วมมือ ด้านการให้คำปรึกษา เป็นต้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีโครงการพัฒนาบุคลากรโดยการจัดอบรม เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ครูและเจ้าหน้าที่ มีโครงการความร่วมมือด้านการวิจัย และ ด้านการให้คำปรึกษา เป็นต้น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีโครงการความร่วมมือทางด้านการเรียน การสอน การวิจัยและการให้คำปรึกษา เป็นต้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มี โครงการความร่วมมือทางด้านการเรียนการสอน และการให้คำปรึกษา เป็นต้น มหาวิทยาลัย ศิลปากรมีโครงการความร่วมมือทางด้านการเรียนการสอน การวิจัย การพัฒนาบุคลากร การใช้ ทรัพยากรร่วมกัน และการให้คำปรึกษา เป็นต้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีโครงการความ ร่วมมือทางด้านการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร การใช้ทรัพยากรร่วมกันและการให้คำปรึกษา เป็นต้น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีโครงการความร่วมมือทางด้านการเรียนการสอน และการให้ คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีโครงการความร่วมมือทางด้านการเรียนการสอน และการ พัฒนาบุคลากร เป็นต้น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีโครงการความร่วมมือ ทางด้านการเรียนการสอน และการให้ความปรึกษา เป็นต้นและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง มีโครงการความร่วมมือทางด้านการเรียนการสอนและการให้คำปรึกษาเป็นต้น

อาจสรุปได้ว่า โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นนักวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีความสามารถระดับมาตรฐานโลก (World Class) เพื่อเป็นการเตรียมพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีศักยภาพสูงเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และสร้างนักวิชาการอันยอดเยี่ยมของประเทศไทยมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เกิดขึ้นหลายโครงการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอสาระการวิจัยตามลำดับดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 200 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร 23 คน อาจารย์ 177 คน ผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 133 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 15 คน อาจารย์ 118 คน รวมทั้งหมด 333 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 200 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร 23 คน อาจารย์ 177 คน ผู้บริหารและอาจารย์ของ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 133 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 15 คน อาจารย์ 118 คน รวมทั้งหมด 333 คน

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันการศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์	รวม
สถาบันอุดมศึกษา	23	177	200
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	15	118	133
รวม	38	295	333

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ท (Likert Seale)
3. นำข้อมูลในข้อ 1 และ ข้อ 2 มาสร้างเป็นแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน 10 ข้อ ด้านการวิจัย 10 ข้อ ด้านการพัฒนาบุคลากร 10 ข้อ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน 10 ข้อ และด้านการให้คำปรึกษา 10 ข้อ รวมเป็นข้อคำถามทั้งสิ้น 50 ข้อ
4. นำร่างแบบสอบถามที่เสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจแก้สำนวนของข้อคำถามให้ชัดเจนและถูกต้อง
5. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความชัดเจนของเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไข แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทอีกครั้ง เพื่อขอความเห็นชอบ
7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับ ผู้บริหารและอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 50 คน และผู้บริหารและอาจารย์ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ร้อยละ 27 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 27 ของกลุ่มต่ำ โดยการทดสอบที (t – test) (Ferguson. 1981:178) โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าอยู่ในค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์สูง เอาไว้เป็นเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ได้ข้อคำถาม ทั้งสิ้น 50 ข้อ (ภาคผนวก ง)
8. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าความสอดคล้อง ภายในสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วนสายยศ ; และอังคณา สายยศ.2538 : 200 – 202) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา เท่ากับ .970 และแบบสอบถามฉบับผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .923
9. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท จากนั้นจึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ฉบับแรกเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์สำหรับผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา และฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์สำหรับผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยแต่ละฉบับแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายความว่า การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายความว่า การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการมีความเหมาะสมในระดับมาก

2.61 – 3.40 หมายความว่า การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายความว่า การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการมีความเหมาะสมในระดับน้อย

1.00 – 1.80 หมายความว่า การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ในตอนท้ายของคำถามแต่ละด้านจะมีแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ส่ง ผู้บริหาร สถาบันอุดมศึกษา และโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
3. นำแบบสอบถามส่ง ผู้บริหาร อาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และผู้บริหาร อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการกัน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
4. เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ต่อไป แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 325 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.60 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามประเภทสถานศึกษาและสถานภาพ

สถาบันการศึกษา	ผู้บริหาร		อาจารย์	
	จำนวนที่ส่งไป	จำนวนที่ได้คืน	จำนวนที่ส่งไป	จำนวนที่ได้คืน
สถาบันอุดมศึกษา	23	23	177	169
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	15	15	118	118
รวม	38	38	295	287

การจัดกระทำข้อมูล

ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด โดยนำแบบสอบถามที่มีคำตอบที่สมบูรณ์มาจัดกระทำข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมด ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการทดสอบที (t – test)
4. ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการทดสอบที (t – test)
5. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดและทำการจัดหมวดหมู่โดยวิธีแจกแจงความถี่และจัดเรียงลำดับความถี่ของจำนวนคำตอบโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา นำเสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงบรรยายเพื่อนำไปประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม
 - 2.1 ค่าอำนาจจำแนก โดยการทดสอบที (t –test)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984:169)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบที (t –test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เพื่อให้การสื่อความหมายตรงกันผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
p	แทน	ความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการทดสอบที (t – test)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการทดสอบที (t – test)

ตอนที่ 5 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยการแจกแจงความถี่ และนำเสนอเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 3 - 6

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหาร	38	11.96
อาจารย์	287	88.04
รวม	325	100

จากตาราง 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 325 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 38 คน (ร้อยละ 11.96) เป็นอาจารย์ จำนวน 287 คน (ร้อยละ 88.04)

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	23	11.98
อาจารย์สถาบันอุดมศึกษา	169	88.02
รวม	192	100

จากตาราง 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 192 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 23 คน (ร้อยละ 11.98) เป็นอาจารย์ จำนวน 169 คน (ร้อยละ 88.02)

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารโรงเรียน	15	11.28
อาจารย์โรงเรียน	118	88.72
รวม	133	100

จากตาราง 5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 133 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 15 คน (ร้อยละ 11.28) เป็นอาจารย์ จำนวน 118 คน (ร้อยละ 88.72)

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามสถาบันการศึกษาที่สังกัด

สถาบันการศึกษาที่สังกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยมหิดล	19	9.90
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	17	8.86
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	17	8.86
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	17	8.86
มหาวิทยาลัยศิลปากร	17	8.86
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	17	8.86
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	17	8.86
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	20	10.42
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	17	8.86
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	17	8.86
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	17	8.86
รวม	192	100

จากตาราง 6 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและอาจารย์สังกัดสถาบันอุดมศึกษา ต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น 11 สถาบัน รวมจำนวน 192 คน จากมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 19 คน (ร้อยละ 9.90) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 17 คน

(ร้อยละ 8.86) มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86) มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 20 คน (ร้อยละ 10.42) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86) และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 17 คน (ร้อยละ 8.86)

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ดังแสดงในตาราง 7 – 17

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสถานภาพ

ความร่วมมือทางวิชาการ	สถาบันอุดมศึกษา						โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
	ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเรียนการสอน	3.82	0.53	3.69	0.50	3.71	0.50	3.50	0.71	4.07	0.62	4.01	0.66
ด้านการวิจัย	3.20	0.66	3.12	0.63	3.13	0.64	3.09	0.89	3.69	0.93	3.62	0.94
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.13	1.01	3.71	0.65	3.64	0.72	3.58	0.77	3.87	0.85	3.83	0.84
ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	4.10	0.52	3.55	0.78	3.62	0.77	3.46	0.88	3.83	0.81	3.79	0.83
ด้านการให้คำปรึกษา	3.65	0.48	3.45	0.63	3.47	0.61	3.41	0.72	3.98	0.76	3.92	0.77
รวมทุกด้าน	3.58	0.49	3.50	0.57	3.51	0.56	3.41	0.74	3.89	0.74	3.83	0.75

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆมีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงาน

โครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านการวิจัย และด้านการพัฒนาบุคลากร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆมีความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆมีความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

ข้อ ที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ข้อตกลงระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในการสร้างความร่วมมือด้านการ เรียนการสอน	3.65	0.57	4.06	0.66	4.01	0.66

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2.	การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	3.61	0.58	3.73	0.59	3.71	0.58
3.	ความร่วมมือในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร	3.70	0.56	3.85	0.79	3.83	0.77
4.	ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนตามที่โรงเรียนขอความร่วมมือ	4.43	0.51	4.28	0.77	4.30	0.74
5.	ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการบรรยายพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน	3.17	0.49	3.53	0.87	3.48	0.84
6.	ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดสรรโควตาการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา	3.87	0.76	3.54	1.01	3.58	0.99
7.	ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการนำนักเรียนไปศึกษาดูงานในสถาบันอุดมศึกษา	3.70	1.02	3.92	1.19	3.89	1.17
8.	การร่วมมือทางด้านการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ	4.00	0.95	3.75	0.88	3.78	0.89
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	4.04	0.93	3.23	0.85	3.33	0.90
10.	การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการเรียนการสอน	4.04	0.98	3.05	1.14	3.17	1.16
	รวม	3.82	0.53	3.69	0.50	3.70	0.50

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4 ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนตามที่โรงเรียนขอความร่วมมือ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4 ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนตามที่โรงเรียนขอความร่วมมือ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ข้อ 5 ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการบรรยายพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนตามที่โรงเรียนขอความร่วมมือ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ
อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการวิจัย	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	การจัดทำแผนงานเกี่ยวกับการทำ วิจัยร่วมกันระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์	2.91	1.00	3.08	0.62	3.06	0.67
2.	ความร่วมมือในการทำวิจัย ระหว่างอาจารย์ของโรงเรียนกับ สถาบันอุดมศึกษา	3.48	0.59	3.70	0.67	3.68	0.66
3.	การติดตามความร่วมมือด้านการ วิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.39	0.58	3.08	0.56	3.12	0.57
4.	การจัดสรรงบประมาณสำหรับ โครงการวิจัยร่วมกันระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์	2.96	0.98	2.65	0.97	2.69	0.97
5.	การจัดโครงการอบรมความรู้ เกี่ยวกับการทำวิจัยให้แก่อาจารย์ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	2.83	0.94	3.12	0.60	3.08	0.65
6.	ความคล่องตัวในการดำเนินงาน การวิจัยร่วมกัน	3.00	0.95	2.90	0.97	2.91	0.96
7.	การนำประโยชน์จากการวิจัยมา พัฒนาการเรียนการสอน	3.39	0.66	3.61	0.78	3.58	0.77
8.	การร่วมมือทางด้านการวิจัยของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียน มีคุณภาพ	3.04	0.98	3.70	0.67	3.63	0.74

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการวิจัย	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.52	0.99	3.06	0.82	3.11	0.86
10.	การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการวิจัย	3.43	1.04	2.32	1.45	2.45	1.45
	รวม	3.20	0.66	3.12	0.63	3.13	0.64

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 ความร่วมมือในการทำวิจัยระหว่างอาจารย์ของโรงเรียนกับสถาบันอุดมศึกษา ข้อ 7 การนำประโยชน์จากการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน ข้อ 8 การร่วมมือทางด้านการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความเหมาะสมในระดับมาก และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 ความร่วมมือในการทำวิจัยระหว่างอาจารย์ของโรงเรียนกับสถาบันอุดมศึกษา ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 ความร่วมมือในการทำวิจัยระหว่างอาจารย์ของโรงเรียนกับสถาบันอุดมศึกษา ข้อ 7 การนำประโยชน์จากการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน ข้อ 8 การร่วมมือทางด้านการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความเหมาะสมในระดับมาก และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบัน อุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	การจัดทำแผนงานเกี่ยวกับโครงการพัฒนาบุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	2.96	0.98	3.17	0.74	3.15	0.77
2.	ความร่วมมือในการให้ความรู้กับอาจารย์ของโรงเรียน	3.09	1.00	4.18	0.83	4.05	0.92
3.	การจัดโครงการอบรมให้ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศแก่อาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.04	1.02	3.55	0.81	3.49	0.85
4.	การให้ความร่วมมือทางวิชาการในการจัดค่ายวิชาการของโรงเรียน เช่น การเป็นวิทยากร เป็นต้น	2.91	0.95	3.82	1.17	3.71	1.18
5.	ความร่วมมือในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดค่ายบำเพ็ญประโยชน์	3.04	1.19	4.23	0.98	4.09	1.08

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6.	ความร่วมมือในการจัดอบรมอาจารย์ ของโรงเรียนด้านคอมพิวเตอร์	3.17	1.15	3.88	0.74	3.79	0.83
7.	ความรู้ความสามารถของบุคลากร สถาบันอุดมศึกษาในการให้ความรู้ และจัดการอบรมอาจารย์ของโรงเรียน	3.61	1.44	4.12	1.05	4.06	1.12
8.	การจัดโครงการอบรมให้ความรู้และ ทักษะด้านต่างๆ ตามความต้องการ จำเป็นของบุคลากรโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์	3.00	0.95	3.55	0.63	3.48	0.69
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการ ความร่วมมือเกี่ยวกับการพัฒนา บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่อ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.22	1.09	3.28	0.59	3.27	0.66
10.	การประเมินผลโครงการความร่วมมือ ทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา กับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.26	1.14	3.33	0.60	3.32	0.69
	รวม	3.13	1.01	3.71	0.65	3.64	0.72

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 การจัดทำแผนงานเกี่ยวกับโครงการพัฒนาบุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่อโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการพัฒนาบุคลากร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 7 ความรู้ความสามารถของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาในการให้ความรู้และจัดการอบรมอาจารย์ของโรงเรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์สถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5 ความร่วมมือในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดค่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ข้อ 1 การจัดทำแผนงานเกี่ยวกับโครงการพัฒนาบุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่อโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	การจัดทำแผนงานความร่วมมือ เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น บุคลากร อาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอนและอื่นๆ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.57	0.73	3.43	0.89	3.44	0.87

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2.	การดำเนินการในการใช้ทรัพยากร ของสถาบันอุดมศึกษาในการเรียน การสอนของโรงเรียนมหิดลวิทยา นุสรณ์ เช่น การใช้ห้องทดลอง ทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น	3.35	1.11	3.74	0.99	3.69	1.01
3.	การแลกเปลี่ยนการใช้สถานที่ของ สถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ในการจัดการ เรียนการสอนในบางรายวิชา	3.26	1.05	3.53	0.84	3.49	0.87
4.	การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน ร่วมกัน เช่น อุปกรณ์การเรียนวิชา เทคโนโลยีการออกแบบและวิชา ดนตรี เป็นต้น	4.04	0.98	4.08	0.87	4.07	0.88
5.	การแลกเปลี่ยนบุคลากรของ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการ เรียนการสอนสาขาวิชาต่างๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาไทย เป็นต้น	3.57	1.44	3.73	1.03	3.71	1.08
6.	การให้การอำนวยความสะดวกใน การประสานงานความร่วมมือ ทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ของสถาบันอุดมศึกษา	4.74	0.69	3.57	0.84	3.71	0.90
7.	การประสานงานความร่วมมือ ทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	4.74	0.69	3.73	1.03	3.85	1.05

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
8.	ความร่วมมือทางด้านการใช้ ทรัพยากรร่วมกันของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้การ ดำเนินงานของโรงเรียนมีคุณภาพ	4.74	0.69	3.78	1.02	3.89	1.03
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการ ความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ ทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์	4.74	0.69	3.12	0.75	3.32	0.91
10.	การประเมินผลโครงการความ ร่วมมือทางวิชาการของ สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน	4.30	0.77	2.79	0.78	2.97	0.92
รวม		4.10	0.52	3.55	0.78	3.62	0.77

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 การจัดทำแผนงานความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น บุคลากร อาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการ

สอนและอื่นๆระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 4 การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนร่วมกัน เช่น อุปกรณ์การเรียนวิชาเทคโนโลยีการออกแบบและวิชาดนตรี เป็นต้น และข้อ 5 การแลกเปลี่ยนบุคลากรของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการเรียนการสอนสาขาวิชาต่างๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาไทย เป็นต้น มีความเหมาะสมในระดับมาก และข้อ 2 การดำเนินการในการใช้ทรัพยากรของสถาบันอุดมศึกษาในการเรียนการสอนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เช่น การใช้ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น และข้อ 3 การแลกเปลี่ยนการใช้สถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการจัดการเรียนการสอนในบางรายวิชา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	การจัดทำแผนงานของ สถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับ โครงการการให้ความร่วมมือด้าน การให้คำปรึกษาแก่บุคลากร โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	2.74	1.32	3.40	0.95	3.32	1.02

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2.	การให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการพิเศษต่างๆ เช่น โครงการเด็กอัจฉริยภาพทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น	3.96	1.02	3.42	0.81	3.48	0.85
3.	การให้คำปรึกษาทางด้านโครงงานกับนักเรียน	4.30	0.77	3.57	1.03	3.66	1.03
4.	การให้คำปรึกษาทางการเรียนการสอนกับนักเรียน	4.35	0.71	3.70	1.04	3.78	1.03
5.	การแนะนำให้ความรู้แก่บุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ	2.52	1.20	3.57	0.67	3.45	0.82
6.	การติดตามความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	4.39	0.58	3.33	0.88	3.45	0.91
7.	การให้ความร่วมมือในด้านการอุทิศเวลาของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ให้คำปรึกษา	4.39	0.58	3.73	0.54	3.81	0.59
8.	การให้ความรู้และความร่วมมือต่างๆที่ส่งเสริมให้โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.30	1.06	3.82	1.04	3.76	1.06

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา	สถาบันอุดมศึกษา					
		ผู้บริหาร n = 23		อาจารย์ n = 169		รวม n = 192	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการ ความร่วมมือเกี่ยวกับการให้ คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษา กับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.35	1.03	3.09	0.87	3.12	0.89
10.	การประเมินผลโครงการความ ร่วมมือทางวิชาการของสถาบัน อุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ด้านการให้คำปรึกษา	3.22	1.00	2.82	1.19	2.86	1.18
	รวม	3.65	0.48	3.45	0.63	3.47	0.61

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 การจัดทำแผนงานของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับโครงการการให้ความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาแก่บุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการให้คำปรึกษา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5 การแนะนำให้ความรู้แก่บุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ มีความเหมาะสมในระดับน้อย ข้อ 1 การจัดทำแผนงานของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับโครงการการให้ความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาแก่บุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 8 การให้ความรู้และความร่วมมือต่างๆ ที่ส่งเสริมให้โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ดำเนินงานได้อย่างมีคุณภาพ ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน

มหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการให้คำปรึกษา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และข้อ 2 การให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการพิเศษต่างๆ เช่น โครงการเด็กอัจฉริยภาพทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

อาจารย์สถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 การจัดทำแผนงานของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับโครงการการให้ความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาแก่บุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 6 การติดตามความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการให้คำปรึกษา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความร่วมมือในการจัดทำและ พัฒนาหลักสูตร	3.73	0.88	4.25	0.87	4.19	0.88
2.	ความร่วมมือในการจัดการเรียน การสอนในชั้นเรียน	3.60	0.83	3.86	0.85	3.83	0.85
3.	การให้ความร่วมมือในด้านการ อุทิศเวลาของบุคลากรของ สถาบันอุดมศึกษาที่ร่วมโครงการ ความร่วมมือกับโรงเรียน	3.53	0.92	3.91	0.82	3.86	0.83

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
4.	ความร่วมมือของบุคลากร สถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการ บรรยายพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน	3.93	1.03	4.47	0.75	4.41	0.80
5.	ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดสรร โควตาการศึกษาต่อในสถาบัน อุดมศึกษา	3.33	0.90	4.14	0.71	4.05	0.77
6.	ความร่วมมือของบุคลากร สถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการนำ นักเรียนไปศึกษาดูงานในสถาบัน อุดมศึกษา	3.27	1.10	4.17	0.76	4.07	0.85
7.	การวางแผนประสานความร่วมมือ เกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	3.80	1.32	4.04	0.87	4.02	0.93
8.	การร่วมมือทางด้านการเรียนการ สอนของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ	3.60	0.91	3.97	0.77	3.93	0.79
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการ ความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงาน ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการ สอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.13	0.92	3.99	0.87	3.89	0.92
10.	การประเมินผลโครงการความ ร่วมมือทางวิชาการของ สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ด้านการเรียนการสอน	3.07	1.16	3.89	0.92	3.80	0.98
	รวม	3.50	0.71	4.07	0.62	4.01	0.66

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 ความร่วมมือของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการบรรยายพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5 ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดสรรโควตาการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ข้อ 6 ความร่วมมือของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการนำนักเรียนไปศึกษาดูงานในสถาบัน อุดมศึกษา ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ด้านการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 ความร่วมมือในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร และข้อ 4 ความร่วมมือของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการบรรยายพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการวิจัย	โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความร่วมมือในการทำวิจัยระหว่าง อาจารย์ของโรงเรียนกับ สถาบันอุดมศึกษา	3.07	0.88	3.58	1.00	3.53	1.00

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการวิจัย	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2.	การติดตามความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.53	0.99	3.69	0.98	3.67	0.98
3.	ความร่วมมือทางด้านการสนับสนุนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย	2.93	0.80	3.49	1.07	3.43	1.05
4.	ความร่วมมือของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการให้ความรู้เพิ่มเติมแก่อาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการทำวิจัย	2.67	1.11	3.64	0.96	3.53	1.02
5.	การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัย	2.93	0.80	3.62	1.01	3.54	1.01
6.	ความคล่องตัวในการดำเนินการวิจัยร่วมกัน	3.00	1.13	3.79	0.99	3.70	1.03
7.	การนำประโยชน์จากการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน	3.47	1.13	3.84	1.16	3.80	1.16
8.	การร่วมมือทางด้านการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ	3.53	0.99	3.76	1.02	3.74	1.01
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.13	1.06	3.75	0.94	3.68	0.97
10.	การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการวิจัย	2.60	1.50	3.69	1.07	3.57	1.17
	รวม	3.09	0.89	3.69	0.93	3.61	0.94

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ด้านการวิจัยมีความเหมาะสมในระดับน้อย ข้อ 2 การติดตามความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ข้อ 7 การนำประโยชน์จากการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน และ ข้อ 8 การร่วมมือทางด้านการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการวิจัย โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร	โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความร่วมมือในการให้ความรู้กับ อาจารย์ของโรงเรียน	3.27	0.80	3.89	0.98	3.82	0.98
2.	ความร่วมมือในการจัดอบรม อาจารย์ของโรงเรียนด้าน ภาษาต่างประเทศ	4.00	0.93	3.94	0.98	3.95	0.97
3.	ความร่วมมือในการให้ความรู้ เกี่ยวกับการจัดค่ายวิชาการ	3.47	0.83	3.99	1.03	3.93	1.02

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
4.	ความร่วมมือในการให้ความรู้ เกี่ยวกับการจัดค่ายบำเพ็ญ ประโยชน์	3.67	1.11	3.84	1.05	3.82	1.05
5.	การวางแผนประสานความร่วมมือ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร	3.87	1.19	3.94	0.98	3.93	1.00
6.	ความรู้ความสามารถของบุคลากร สถาบันอุดมศึกษาในการให้ความรู้ และจัดการอบรมอาจารย์ของ โรงเรียน	3.73	0.96	3.92	0.88	3.89	0.89
7.	การเตรียมความพร้อมของบุคลากร สถาบันอุดมศึกษาในการ ให้ความรู้และจัดการอบรมอาจารย์ ของโรงเรียน	3.87	1.19	3.84	0.89	3.84	0.92
8.	ความร่วมมือทางด้านการพัฒนา บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาช่วย ให้อาจารย์ของโรงเรียน มีคุณภาพ	3.40	0.83	3.71	1.06	3.68	1.03
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการ ความร่วมมือเกี่ยวกับการพัฒนา บุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.20	0.78	3.74	1.05	3.68	1.03
10.	การประเมินผลโครงการความ ร่วมมือทางวิชาการของ สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.33	0.82	3.86	1.01	3.80	1.00
	รวม	3.58	0.77	3.87	0.85	3.83	0.84

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 ความร่วมมือในการให้ความรู้กับอาจารย์ของโรงเรียน ข้อ 8 การร่วมมือทางด้านการพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้อาจารย์ของโรงเรียนมีคุณภาพ ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ และ ข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ด้านการพัฒนาบุคลากร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	การใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น การใช้ห้องเรียนร่วมกัน การใช้ ใช้อุปกรณ์การเรียนร่วมกัน การใช้ อาจารย์ผู้สอนร่วมกัน เป็นต้น	3.27	1.10	3.99	0.93	3.91	0.97

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2.	การใช้สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน เช่น การใช้ห้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติร่วมกัน	3.73	0.96	4.03	0.97	3.99	0.97
3.	การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนร่วมกัน เช่น อุปกรณ์การเรียนวิชาเทคโนโลยีการออกแบบและวิชาดนตรี	3.40	0.91	3.79	0.85	3.74	0.86
4.	การแลกเปลี่ยนบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการเรียนการสอนสาขาวิชาต่างๆ	3.87	1.06	3.69	0.96	3.71	0.97
5.	การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	3.53	1.06	3.76	0.88	3.74	0.90
6.	ความชัดเจนในการประสานความร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันของอาจารย์ของโรงเรียน	3.53	0.92	3.79	0.90	3.76	0.91
7.	การอำนวยความสะดวกในการประสานงานความร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา	3.53	1.06	3.76	0.88	3.74	0.90
8.	ความร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีคุณภาพ	3.67	1.05	3.84	0.83	3.82	0.85

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.13	0.83	3.97	1.02	3.87	1.03
10.	การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	2.93	0.88	3.74	0.95	3.65	0.97
	รวม	3.46	0.88	3.83	0.81	3.79	0.83

จากตาราง 16 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 การใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น การใช้ห้องเรียนร่วมกัน การใช้อุปกรณ์การเรียนร่วมกัน การใช้อาจารย์ผู้สอนร่วมกัน เป็นต้น ข้อ 3 การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนร่วมกัน เช่น อุปกรณ์การเรียนวิชาเทคโนโลยีการออกแบบและวิชาดนตรี ข้อ 9 การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และข้อ 10 การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับ

โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	การให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการพิเศษต่างๆ เช่น โครงการวัดแววเด็ก อัจฉริยภาพทางด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น	3.33	0.90	4.22	0.80	4.12	0.85
2.	การให้คำปรึกษาทางด้านโครงการงานกับนักเรียน	3.53	0.83	4.17	0.78	4.10	0.81
3.	การให้คำปรึกษาทางด้านการเรียนการสอนกับนักเรียน	3.40	0.99	4.09	0.81	4.02	0.85
4.	การให้คำปรึกษาของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาในการเรียนการสอนสาขาวิชาต่างๆของโรงเรียน	3.47	1.13	3.97	0.83	3.91	0.87
5.	การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา	3.40	0.99	3.81	1.00	3.77	1.01

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
		ผู้บริหาร n = 15		อาจารย์ n = 118		รวม n = 133	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6.	การติดตามความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.33	0.98	3.92	0.97	3.85	0.98
7.	การให้ความร่วมมือในด้านการอุทิศเวลาของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ให้คำปรึกษา	3.60	0.74	4.09	0.95	4.04	0.94
8.	การร่วมมือทางด้านการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีคุณภาพ	3.80	1.08	3.94	0.87	3.92	0.89
9.	การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	3.27	1.28	3.81	0.81	3.75	0.88
10.	การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการให้คำปรึกษา	3.00	1.31	3.81	0.95	3.72	1.03
	รวม	3.41	0.72	3.98	0.76	3.92	0.77

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 การให้คำปรึกษาทางด้านโครงงานกับนักเรียน ข้อ 4 การให้คำปรึกษาของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาในการเรียนการสอนสาขาวิชาต่างๆของโรงเรียน ข้อ 7 การให้ความร่วมมือในด้านการอุทิศเวลาของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ให้คำปรึกษา และข้อ 8 การร่วมมือทางด้านการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีคุณภาพ มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 การให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการพิเศษต่างๆ เช่น โครงการวัดแววเด็กอัจฉริยภาพทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และข้อ 3 การให้คำปรึกษาทางด้านการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้านโดยใช้การทดสอบที (t – test) ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ความร่วมมือทางวิชาการ	ผู้บริหาร สถาบันอุดมศึกษา (n = 23)		ผู้บริหาร โรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ (n = 15)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการเรียนการสอน	3.82	0.53	3.50	0.71	1.60	0.119
ด้านการวิจัย	3.20	0.66	3.09	0.89	0.43	0.668
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.13	1.01	3.58	0.77	-1.46	0.152
ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	4.10	0.52	3.46	0.88	2.83	0.008
ด้านการให้คำปรึกษา	3.65	0.48	3.41	0.72	1.23	0.228
รวมทุกด้าน	3.58	0.49	3.41	0.74	0.87	0.391

จากตาราง 18 แสดงว่าผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้านโดยใช้การทดสอบที (t – test) ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์ของ
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวม
และในแต่ละด้าน

ความร่วมมือทางวิชาการ	อาจารย์ สถาบันอุดมศึกษา (n = 169)		อาจารย์ โรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ (n = 118)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการเรียนการสอน	3.69	0.50	4.07	0.62	-5.69	0.001
ด้านการวิจัย	3.12	0.63	3.69	0.93	-6.12	0.001
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.71	0.65	3.87	0.85	-1.77	0.078
ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	3.55	0.78	3.83	0.81	-3.00	0.003
ด้านการให้คำปรึกษา	3.45	0.63	3.98	0.76	-6.58	0.001
รวมทุกด้าน	3.50	0.57	3.89	0.74	-4.96	0.001

จากตาราง 19 แสดงว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา
กับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ
พิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า เกือบทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ยกเว้นด้านการพัฒนาบุคลากรที่ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 5 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการ
ดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับโรงเรียนมหิดลวิทยา
นุสรณ์ โดยการแจกแจงความถี่ และนำเสนอเชิงบรรยาย ดังแสดงในตาราง 20-21

ตาราง 20 ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา
เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน
มหิดลวิทยานุสรณ์

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา	ความถี่ (f)
1. ควรจัดให้มีการร่วมสัมมนาการจัดทำโครงการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	8
2. ควรมีการทำข้อตกลงในความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ให้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรทุกโครงการความร่วมมือ	5
3. ความร่วมมือทางวิชาการทุกด้านควรให้มีการประเมินผลทุกโครงการความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น	3

ตาราง 21 ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดล
วิทยานุสรณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	ความถี่ (f)
1. ความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัยควรจัดกลุ่มให้เหมาะสมกับวิชาในการให้ข้อเสนอแนะด้านงานวิจัย	6
2. ความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากรควรจัดพัฒนาทุกๆ สาขาวิชาให้เหมาะสม	3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 192 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร 23 คน อาจารย์ 169 คน และผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 133 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 15 คน อาจารย์ 118 คน รวมทั้งสิ้น 325 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ 5 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา จำนวน 50 ข้อ แบบสอบถามฉบับผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .970 และแบบสอบถามฉบับผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .923

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามออกไปจำนวน 333 ฉบับ ได้รับคืนมา และมีความสมบูรณ์ 325 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.60

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการทดสอบที (t – test)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการทดสอบที (t – test)
5. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์โดยการแจกแจงความถี่และนำเสนอเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า เกือบทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก
3. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
4. อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล

วิทยานุสรณ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า เกือบทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการพัฒนาบุคลากรที่ไม่พบความแตกต่าง

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา และผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าเกือบทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นด้านการวิจัย ที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอน ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการดำเนินงานโครงการความร่วมมือด้านนี้นั้น สถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความร่วมมือดำเนินงานมาตั้งแต่การวางแผนจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน มีการจัดประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนโดยความร่วมมือของอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ เช่น สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาชีววิทยา สาขาวิชาสังคมศึกษา และสาขาวิชาศิลปะ เป็นต้น ได้เข้าร่วมกิจกรรมมาแนะนำให้ความรู้และร่วมพิจารณาการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ตลอดจนมาร่วมดำเนินการสอนหรือมาบรรยายให้ความรู้เพิ่มเติมกับนักเรียนด้วย รวมทั้งมาร่วมระดมความคิดเห็นเพื่อพัฒนาหลักสูตร ซึ่งทำให้อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษานั้นมีความเข้าใจในรูปแบบการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์อย่างชัดเจน สามารถดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันได้เป็นอย่างดี ดังที่ คูมส์ (Coombs. 1981:41) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือเป็นเรื่องของการตั้งเป้าหมายและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างชัดเจน ส่วนการประสานงานเป็นเพียงการกำหนดข้อตกลงร่วมกันที่จะไม่ก้าวล่วงซึ่งกันและกัน เช่นเดียว กับแนวคิดของ ดูเบรียน ; และไอร์แลนด์ (Dubrion ; and Ireland. 1993 : 86-87) ได้สรุปว่า ความร่วมมือเป็นการที่คนตั้งแต่สองคน หรือสองหน่วยงาน/องค์กรขึ้นไป มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและร่วมกันปฏิบัติภารกิจ อาจจะเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันหรือคนละเป้าหมายก็ได้ ด้วยการระดมทรัพยากรร่วมกัน ร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติและลงมือปฏิบัติ อีกทั้งมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติหรือร่วมรับผลประโยชน์จากการปฏิบัติ โดยภายใต้การปฏิบัติร่วมกันดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของข้อตกลงและความเป็นอิสระโดยไม่ขึ้นต่อกัน และการที่

ความร่วมมือด้านการเรียนการสอนมีความชัดเจนสามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดี ยังสามารถแสดงถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ได้มีการวางระบบไว้อย่างดี มีความสัมพันธ์กันทั้งทางด้านหลักสูตร อาจารย์ และนักศึกษา ดังที่ ธวัช เดิมบุญ (2548 : 59) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร พบว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นแบบแผนหรือลักษณะของการดำเนินการที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ของกระบวนการในการจัดให้มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกอบ ด้วยด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งผู้เรียนและผู้สอน และยังสอดคล้องกับอมรรัตน์ ภิญโญนนตพงษ์ (2546 : 120) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า โครงสร้างและกลไกความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนนั้น สถาบันอุดมศึกษาในโครงการความร่วมมือแต่ละสถาบันควรกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ แผนงาน และแนวปฏิบัติของตนเองที่สอดคล้องกับหลักการของโครงการความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนที่สถาบันเข้าร่วม

ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานความร่วมมือในด้านนี้ได้รับความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างดี ทั้งในการประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อจัดทำหลักสูตรได้มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาวิชาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษาของแต่ละสาขาวิชา นอกจากนี้ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนยังมีการเชิญอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษามารายายให้ความรู้กับนักเรียนเพิ่มเติมในบางเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ของโรงเรียนยังไม่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพียงพอ นอกจากนี้ในการบรรยายนั้น นอกจากนักเรียนจะได้รับความรู้เพิ่มเติมแล้ว อาจารย์ก็ยังได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมด้วย ดังที่ สุบิน ปิ่นขยัน (ทบทวนมหาวิทยาลัย. 2531: 37 ; อ้างอิงจาก สุบิน ปิ่นขยัน.2525) กล่าวว่า การร่วมมือทางวิชาการเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การได้พบปะสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ทางวิชาการ ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกัน ในด้านการพัฒนาความรู้ ซึ่งมีผลต่อการศึกษาและพัฒนาประเทศต่อไป สอดคล้องกับ บรูบาเชอร์และรูดี (Brubacher and Rudy. 1958 : 125) กล่าวถึงการให้ความร่วมมือทางวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาต่อโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในด้านการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนช่วยเพิ่มคุณภาพทางการศึกษาให้กับโรงเรียนที่ทำความร่วมมือ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภี หิรัญคำ (2542 : 69) ที่ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (กลุ่มที่ 1) จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรางคณา

พันธุ์มโหรี (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ พบว่า สภาพการดำเนินความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ พบว่าด้านการเรียนการสอน มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนบุคลากรมากที่สุด และมีการปฏิบัติน้อยในการแลกเปลี่ยนอุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ ตำราเรียน และเกี่ยวกับหลักสูตร และยังสอดคล้องกับ อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2546 : 122) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า ปัจจุบันมีความร่วมมือทางวิชาการหลายลักษณะ หนึ่งในความร่วมมือนั้นคือ ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร ความร่วมมือในลักษณะนี้มีทั้งการประสานเป็นทางการ และการประสานโดยการใช้ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล โดยความร่วมมือส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการขอความช่วยเหลือจากสถาบันที่เปิดสอนสาขาวิชาที่มีความพร้อมด้านบุคลากรมากกว่ามาร่วมเป็นคณะกรรมการการพัฒนาหลักสูตรหรือเป็นวิทยากร

1.2 การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัยมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานโครงการความร่วมมือในการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นเพียงการกำหนดนโยบายของผู้บริหาร การดำเนินงานความร่วมมือที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จึงเป็นลักษณะต่างฝ่ายต่างทำงานวิจัยของตน หรืออาจมีเพียงการที่อาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเป็นครั้งเป็นคราวเท่านั้น อีกทั้งยังไม่มีงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ งานวิจัยที่เกิดขึ้นจึงต่างฝ่ายต่างใช้งบประมาณจากต้นสังกัดของตนเอง ทำให้การดำเนินงานโครงการความร่วมมือด้านนี้มีอุปสรรค ดังที่ คูมส์ (Coombs) ได้แบ่งกลุ่มอุปสรรคของความร่วมมือ ไว้ดังนี้ (Coombs.1981 : 132) กลุ่มที่ 1 ปัญหาด้านนโยบายและแผนงาน มักเกิดจากการขาดความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและแผนงานร่วมกัน กลุ่มที่ 2 ปัญหาด้านสมรรถนะขององค์กร ภายใต้การพัฒนาความร่วมมือ พบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ ขาดวิธีการที่ชัดเจนในการให้การสนับสนุนทางการบริหาร ทั้งในเรื่องทรัพยากร งบประมาณและการพัฒนา กำลังคน เนื่องจากไม่ทราบข้อเท็จจริงถึงความต้องการที่แท้จริงขององค์กร กลุ่มที่ 3 ปัญหาการยอมรับซึ่งกันและกันและความเป็นอิสระภายใต้ความร่วมมือ ซึ่งการผสมผสานความร่วมมือ (Integration Cooperation) ได้นั้น ต้องพัฒนาบรรทัดฐานของการยอมรับซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่าย มีการสื่อสารแบบเปิดเผยและมีความจริงจังต่อวิธีการของความร่วมมือ กลุ่มที่ 4 ปัญหาด้านการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือ ปัญหาการจัดโครงสร้างขององค์กรเพื่อความร่วมมือที่ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ส่วนหนึ่งมาจากบทบาทของผู้นำองค์กรและปัญหาของสังคมที่องค์กรตระหนัก ดังนั้นการจัดกลไกความร่วมมือต้องอาศัยระยะเวลา และการพัฒนาความร่วมมือร่วมกัน ซึ่งภายใต้การพัฒนาดังกล่าวพบว่า การจัดกลไกการประสานงาน รูปแบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กร การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือ

ทั้งสิ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรางคณา พันธุมโพธิ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและ ปัญหาความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ พบว่า สภาพการดำเนินการความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับมหาวิทยาลัย ในต่างประเทศ ด้านการวิจัย พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการแลกเปลี่ยนบุคลากรในการวิจัย การ สนับสนุนทุนวิจัยจากต่างประเทศ และการสร้างโครงการวิจัยใหม่ ส่วนเรื่องการแลกเปลี่ยน อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติน้อย

ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการ งานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัยมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัยนี้ ได้รับความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาตามที่ทาง โรงเรียนต้องการเป็นอย่างดี ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพียงการขอคำปรึกษาในเรื่องของปัญหาในการ วิจัย หรือการขอพบเพื่อตรวจคุณภาพของเครื่องมือ เป็นต้น และอาจเป็นเพราะการให้ความรู้ เพิ่มเติมแก่อาจารย์ของโรงเรียนในการทำวิจัยนั้นเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่ทำให้ผู้ร่วมมือกันทั้ง สองฝ่ายได้ประโยชน์สูงสุด เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ ได้แลกเปลี่ยนความรู้และความ คิดเห็น ทำให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรทั้งสองฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำองค์ความรู้ ใหม่มาพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งประโยชน์ก็จะได้กับผู้เรียนนั่นเอง สำหรับโครงการความ ร่วมมือทางด้านการวิจัยนี้หากได้มีดำเนินการทำวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ อีกทั้งมีการจัดสรรงบประมาณการทำวิจัยร่วมกันมากขึ้นกว่านี้แล้ว ผล ของการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาองค์ความรู้หรือการพัฒนางานวิชาการที่ในระดับสถาบันอุดม ศึกษาและระดับของโรงเรียนได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะจะเป็นการเพิ่มศักยภาพทาง วิชาการให้มีความเข้มแข็งขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542) ที่เห็นว่า ครู อาจารย์ จะต้องมีความรอบรู้ในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการจัด การศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน การประกันคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ใหม่ในทัศน์ใหม่เพื่อมุ่งสู่คุณภาพการศึกษา ครู อาจารย์ต้องมีบทบาทเป็นทั้งนักวิจัย และพัฒนาหลักสูตร เพื่อจะนำผลที่ได้ไปสู่การพัฒนาการ เรียนการสอน เช่นเดียวกับแนวคิดของสุภัทรา เอื้อวงศ์ (2550 : ออนไลน์) ที่กล่าวว่า การวิจัยถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดในการพัฒนาการเรียนการสอนของครู อาจารย์เกิดขึ้นเป็น รูปธรรมขึ้น และเป็นการดำเนินการเชิงวิทยาศาสตร์ที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนของครู อาจารย์อย่างแท้จริง ซึ่งผลก็คือ คุณภาพของผู้เรียนนั่นเอง จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของสัจจวรรณ ทรรพวุธ (2540 : 167) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้าน การศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพ มหานคร พบว่าอาจารย์ที่เคยทำวิจัยและไม่ เคยทำวิจัยทางด้านการศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษา ว่ามีสภาพของปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย ปัจจัยด้านการสนับสนุนของ ผู้บริหาร ปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงาน ปัจจัยด้านแรงจูงใจและปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองของ อาจารย์ทางการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากร

ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันอุดมศึกษามีความตั้งใจให้ความร่วมมือในการถ่ายทอดความรู้ อบรมให้ความรู้ในทักษะต่างๆตามความต้องการของบุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์อย่างเต็มที่ ทั้งในเรื่องของการอบรมเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ อบรมคอมพิวเตอร์ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน การเป็นวิทยากร ครูที่ปรึกษาในการจัดทำค่ายต่างๆในโรงเรียน เป็นต้น ดังที่ อาภรณ์ แก่นวงศ์ (2535 : 261) ได้ศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ พบว่าลักษณะของการให้หรือขอรับความช่วยเหลือสถาบันที่เข้มแข็งกว่าจะเป็นฝ่ายให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือที่เกิดขึ้นจึงเป็นความร่วมมือในระดับต่ำ แต่ในปัจจุบันสถาบัน อุดมศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้มแข็งมากขึ้น ความช่วยเหลือควรปรับเปลี่ยนเป็นความร่วมมือและเกื้อกูลเพื่อเพิ่มศักยภาพของแต่ละสถาบันให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น อีกทั้งการที่บุคลากรจากสถาบันอุดมศึกษามาให้ความรู้กับบุคลากรของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์นั้น ยังเป็นการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ของผู้มาถ่ายทอดให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้นเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการศึกษาและการให้บริการแก่สังคม และ พรสวรรค์ พานิชชีวะ (2536 : 40) ได้ศึกษาการพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมในประเทศไทย พบว่าความจำเป็นที่ต้องมีความร่วมมือทางวิชาการถึงความจำเป็นในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาและการให้บริการแก่สังคม ว่าการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูล ข่าวสาร การใช้อุปกรณ์ร่วมกัน การร่วมกันผลิตสื่อการสอน ร่วมกันวิจัย ร่วมกันพัฒนาบุคลากร และร่วมมือกันจัดบริการแก่สังคม จะเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน เพราะการร่วมมือเป็นการรวมพลังซึ่งจะสามารถกระทำการใดๆได้มากกว่าการกระทำโดยลำพัง

ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากร ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานความร่วมมือด้านนี้นั้น สถาบันอุดมศึกษาได้ส่งบุคลากรที่มีคุณภาพมาอบรมพัฒนาความรู้ให้กับบุคลากรของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษานั้นก็แสดงศักยภาพความรู้ความสามารถ ความพร้อมและอุทิศเวลาที่ว่างจากภารกิจประจำของสถาบันอุดมศึกษามาให้ความรู้กับบุคลากรของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ทำให้โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ให้การยอมรับและเชื่อมั่นในศักยภาพของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาในการที่จะมาพัฒนาความรู้อบรมทักษะด้านต่างๆให้กับบุคลากรของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เมื่อเกิดความเชื่อมั่นผสมกับความตั้งใจ และจริงจังของทั้งผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ความร่วมมือดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมในระดับมาก ดังที่คัมส์ (Coombs. 1981 : 187) กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความสำเร็จในความร่วมมือ ความสามารถ ความตั้งใจ และความจริงจังของผู้นำที่เกี่ยวข้อง ทักษะของผู้ปฏิบัติงานในการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่ง

จะต้องหาวิธีการสร้างการยอมรับในความร่วมมือ และวิธีการดังกล่าวอยู่ภายใต้การปฏิบัติการแบบเผชิญหน้าและการสั่งการที่เปิดเผย ความร่วมมือที่จะสำเร็จลงได้ จะต้องมีการจัดการในการกระจายอำนาจการบริหารและกระจายความรับผิดชอบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีบทบาทส่งเสริมและประสานงานอย่างใกล้ชิด เพราะความสำเร็จของความร่วมมือแบบผสมผสานนี้จะเกิดขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานระดับล่างที่ใกล้ชิดกับปัญหาโดยตรงมากกว่าในระดับสูง ความคล่องตัวขององค์กร โดยความคล่องตัว ดังกล่าว ปรากฏจากการผูกขาดอำนาจ การปรับตนเองเพื่อลดปัญหาอุปสรรคในความร่วมมือและพร้อมในทางปฏิบัติ จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ จันทรสุข (2538 : 95-99) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันการศึกษา กับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการมีความเห็นว่า ลักษณะความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรอยู่ในความสำคัญลำดับแรกที่ต้องการความร่วมมือ ลำดับรองลงมา คือ ลักษณะความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา ส่วนปัจจัยความร่วมมือทางวิชาการ ปัจจัยที่อยู่ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ในด้านของประเด็นปัจจัยปรากฏว่า ประเด็นปัจจัยเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาจากสถานประกอบการ ควรมีความร่วมมือในการสอน หรือให้คำแนะนำในโครงการอยู่ในความสำคัญอันดับแรก รองลงมา คือ ประเด็นปัจจัยเกี่ยวกับการกำหนดคุณวุฒิและความสามารถของอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรในโครงการ ซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านบุคลากรทั้งสองประเด็น

1.4 การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ มีการจัดทำแผนงานความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันทำให้การดำเนินงานมีความชัดเจน สามารถวางแผนการดำเนินงานในการขอใช้ทรัพยากรต่างๆ ร่วมกันได้อย่างเหมาะสมไม่ติดขัดเป็นปัญหา เช่น การขอใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางดนตรีได้ประสานงานขอใช้จากสถาบันอุดมศึกษาในช่วงที่ห้องว่างจากภารกิจประจำของสถาบันอุดมศึกษา การขอใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนในวิชาช่างของรายวิชาเทคโนโลยี สามารถไปใช้นอกเวลาการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา การขออาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความรู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์มากกว่าอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มาสอนหรือบรรยายให้ความรู้กับนักเรียนโดยได้มีการจัดรถรับส่งวิทยากร และจ่ายค่าตอบแทน ค่าเดินทางให้กับอาจารย์ผู้มาเป็นวิทยากร อีกทั้งในบางสถาบันการศึกษา เช่น วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลได้มอบหมายให้อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาทางด้านวิชาดนตรีมาทำการสอนวิชาดนตรีให้กับนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และทางโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ก็แลกเปลี่ยนโดยการส่งอาจารย์ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาไทย มาทำการสอนให้กับนักเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษาของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ด้วยเหตุนี้ทางสถาบันอุดมศึกษาจึงอาจเห็นว่าความร่วมมือในด้านนี้ต่างมีผลประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย

ซึ่งความร่วมมือด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันเป็นกลไกในการที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทั้งทางด้านการลดการลงทุนประหยัดค่าใช้จ่าย การสร้างองค์ ความรู้ใหม่ๆ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และการแลกเปลี่ยนความรู้ ดังที่ สภาการศึกษา อเมริกัน (อาภรณ์ แก่นวงศ์. 2535 : 7 ; อ้างอิงจาก American Council on Education. 1988.) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือทางวิชาการเป็นข้อผูกพันที่ดำเนินการโดยตรง ซึ่งเกิดขึ้นโดยผ่าน ข้อตกลงร่วมมือ การจัดการให้มีผลประโยชน์ร่วมกันและต้องการลงทุนในทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้ ได้เห็นที่ ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ซึ่งประกอบด้วยหลายรูปแบบของโปรแกรมการแลกเปลี่ยนใน บางครั้งจะอ้างอิงไปถึงการผูกพันระหว่างสถาบัน การร่วมมือแลกเปลี่ยนรายบุคคลของคณาจารย์ และนักศึกษา การร่วมมือวิจัยในโครงการเฉพาะและการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ ห้องสมุด การร่วมมืออาจจะเกิดขึ้นระหว่างสถาบันต่อสถาบันหรือระหว่างกลุ่มสถาบัน (consortium) ก็ได้ สอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2531 : 6) ที่รายงานเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของการทำความ ร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาว่าความ ร่วมมือที่เกิดขึ้นจะต้องมีพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งนอก เหนือจากผลประโยชน์ทาง วิชาการแล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลประโยชน์อื่นที่เกี่ยวข้องตามมาด้วย เช่น ประโยชน์และการพัฒนา ทางธุรกิจ การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นต้น ความช่วยเหลือร่วมมือ แบบให้เปล่าจะลดน้อยลง การดำเนินความร่วมมือที่ประสบผลสำเร็จ ส่วนใหญ่เกิดจากการกำหนด นโยบายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของแต่ละฝ่าย การทำความเข้าใจให้ตรงกัน ความพร้อมใน ทรัพยากรต่างๆ การร่วมกันออกค่าใช้จ่าย ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการ ต่อเนื่อง มีความยืดหยุ่นและมีกำหนดระยะเวลาแน่นอนในการสิ้นสุดข้อตกลง สาขาวิชาที่สถาบัน ต่างประเทศสนใจจะมีความร่วมมือได้แก่ บริหารธุรกิจ คอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมศาสตร์ จากการ ดำเนินงานที่ผ่านมาฝ่ายต่างประเทศได้มีการเสนอให้มีความร่วมมือในรูปของกลุ่มดีกว่าที่จะเป็น แต่ละสถาบันต่างคนต่างทำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ พานิชชีวะ (2536 : 40) ได้ ศึกษาการพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนสาขาวิชาช่าง อุตสาหกรรมในประเทศไทย พบว่าความจำเป็นที่ต้องมีความร่วมมือทางวิชาการในด้านเศรษฐกิจ เป็นการจัดการศึกษาที่มีการลงทุนร่วมมือกันจะทำให้ค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำลง หรือมีการใช้ อุปกรณ์ร่วมกัน เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ร่วมกัน การใช้ห้องสมุดด้วยกัน ใช้ห้องทดลอง เดียวกัน ใช้สนามกีฬาด้วยกัน ตลอดจนความร่วมมือในการผลิตสื่อการเรียนการสอนร่วมกัน จะ ช่วยลดการลงทุนและประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมรรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้าน การเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า รูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้าน การเรียนการสอนที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ประกอบด้วย กิจกรรมด้านอาจารย์ และ กิจกรรมด้านอุปกรณ์ทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และอาคารสถานที่

ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการ ดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันว่ามีความเหมาะสมใน

ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการในด้านนี้ได้มีการวางแผนงานและขั้นตอน มีการจัดสรรเวลาของการจะใช้ทรัพยากรร่วมกัน และทางสถาบันอุดมศึกษาก็อำนวยความสะดวกในการขอใช้ทรัพยากรร่วมกันกับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นอย่างดี โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ได้ตระหนักถึงศักยภาพของตนเองว่ายังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร การใช้สถานที่หรือวัสดุอุปกรณ์บางอย่าง เช่น ชาติอาจารย์ทำการสอนในรายวิชาการเขียนแบบ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การเรียนปฏิบัติทางด้านดนตรีสากล เป็นต้น หรือการใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เครื่องมือทดลองทางวิทยาศาสตร์บางประเภท เป็นต้น ดังที่ วิฑูรย์ สิมะโชติ (2539 : 66) ได้กล่าวถึงการร่วมมือกันทำงานจำเป็นจะต้องมีการปรับตัวเข้าหากันระหว่างองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยทั้งสองฝ่ายจะต้องรับสภาพความจริงที่ว่า องค์กรหรือหน่วยงานใดก็ตาม โดยตัวของมันเองแล้ว ทรัพยากรและศักยภาพที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายได้อย่างเต็มที่ จำเป็นต้องประสานงานและสร้างเครือข่ายการทำงาน เช่นเดียวกับแนวคิดของ เรวัต ชาติวิริย (2539 : 116-117) กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้บรรลุผลได้ทั้งสองฝ่ายต้องประสานในเรื่องต่างๆ ได้แก่ ทำความเข้าใจและยอมรับเป้าหมายร่วมกัน กำหนดวิธีการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข รวมทั้งวางแผนปฏิบัติและอำนวยความสะดวกในทรัพยากรร่วมกัน ดังที่งานวิจัยของสุรัชย์ จันทร์สุข (2538 : 95-99) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันการศึกษา กับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการมีความเห็นว่า ลักษณะความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรอยู่ในความสำคัญลำดับแรกที่ต้องการความร่วมมือ ลำดับรองลงมา คือ ลักษณะความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา ส่วนปัจจัยความร่วมมือทางวิชาการ ปัจจัยที่อยู่ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ในด้านของประเด็นปัจจัยปรากฏว่า ประเด็นปัจจัยเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาจากสถานประกอบการ ควรมีความร่วมมือในการสอน หรือให้คำแนะนำในโครงการอยู่ในความสำคัญอันดับแรก รองลงมา คือ ประเด็นปัจจัยเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติและความสามารถของอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรในโครงการ ซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านบุคลากรทั้งสองประเด็น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณะกรรมการโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อการผลิตบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมการศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับกรมการฝึกหัดครู ปีการศึกษา 2532-2536 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ม.ป.ป. : 58-60) ได้ทำการประเมินโครงการความร่วมมือดังกล่าว โดยการประเมินเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงาน ผลที่คาดว่าจะได้รับตามที่ระบุไว้ในโครงการกับผลที่เกิดขึ้นจริงจำนวนทั้งสิ้น 20 ประเด็น ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินเปรียบเทียบตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด 8 ข้อ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 7 ข้อ และตรงตามเกณฑ์บางส่วน 5 ข้อ โดยผลการเปรียบเทียบในด้านที่เกี่ยวข้องรูปแบบความร่วมมือฯ พบว่า มีการประสานแนวคิดร่วมกัน ใช้อาจารย์สองสถาบันสอนร่วมกัน ใช้สถานที่ร่วมกันอยู่ในระดับมาก แต่มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและใช้ยานพาหนะร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง มีการประสานงานตามที่กำหนดไว้ มีการวางแผน กำหนดขั้นตอน กำหนดเวลาในด้านการขออนุมัติโครงการ

การลงนาม การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน การประชุมสัมมนาวางแผนการดำเนินงาน การดำเนินการใช้หลักสูตร การวัดและประเมินสอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้ งบประมาณส่วนใหญ่เป็นงบประมาณรายได้ถึงร้อยละ 76 งบประมาณแผ่นดิน ร้อยละ 24 โดยงบประมาณที่ได้รับโดยรวมต่ำกว่างบประมาณที่ขอไป อาจารย์จากทั้งสองสถาบันมีความเข้าใจในการดำเนินโครงการและให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการในระดับมากตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.5 การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการให้คำปรึกษา ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการให้คำปรึกษามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานโครงการในด้านนี้มีการจัดทำแผนการดำเนินงานล่วงหน้าเป็นขั้นตอนและมีการติดตามผลการให้คำปรึกษา เช่น การขอคำปรึกษาด้านการจัดทำหลักสูตรมีการกำหนดระยะเวลาแผนงานระยะยาวว่าก่อนเปิดภาคการศึกษาใหม่จะมีการประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อพัฒนาหลักสูตร เมื่อจบภาคการศึกษาจะประชุมระดมความคิดเห็นรายงานผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยทุกครั้งจะมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆมาร่วมรับฟังและ เสนอแนะความคิดเห็น ให้ความรู้กับอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ หรือการมาให้คำปรึกษาในโครงการส่งเสริมและพัฒนาอัจฉริยภาพด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โครงการการนำเสนอโครงงานทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ จะมีอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษามาเป็นคณะกรรมการสำคัญร่วมดำเนินการ โดยมีการจัดประชุมวางแผนงานและประชุมติดตามผลการดำเนินงานเป็นขั้นตอนตลอดเวลา นอกจากนี้อาจเป็นเพราะสถาบันอุดมศึกษาได้เห็นประโยชน์ของการให้คำปรึกษาที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของการศึกษาให้มากขึ้น ทั้งโครงการที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ขอคำปรึกษานั้นเป็นโครงการที่ดีมีคุณภาพ และจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติด้านพัฒนาคุณภาพการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เช่น การขอคำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการพิเศษต่างๆ อาทิ โครงการส่งเสริมและพัฒนาอัจฉริยภาพด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โครงการการนำเสนอโครงงานทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระดับนานาชาติ การเป็นที่ปรึกษาทางด้านโครงงานให้กับนักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และการเป็นที่ปรึกษาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับสาขาวิชาต่างๆของโรงเรียน เป็นต้น ดังที่ ดูเบรียน ; และไอร์แลนด์ (Dubrion ; and Ireland. 1993 : 125) กล่าวถึงสาเหตุของความร่วมมือระหว่างกันและกัน 3 ประการ ได้แก่ ยอมรับถึงความจำเป็นที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีลักษณะจะต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันบางส่วน มีการแสดงออกถึงความจำเป็นหรือความต้องการที่จะพึ่งพาอาศัยกันในระดับปฏิบัติการ และการให้คำปรึกษานี้ยังช่วยให้ผู้ให้คำปรึกษามีประสบการณ์ ความรู้ ความ สามารถพัฒนาศักยภาพในการให้คำปรึกษาและในทางจิตวิทยาเพิ่มมากขึ้น ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2534 : 1) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการที่แสดงถึงมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยบุคคลหนึ่งทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและอีกบุคคลหนึ่งคือผู้มาขอรับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษา มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษาและทางจิตวิทยา สามารถให้ความช่วย

เหลือและคำปรึกษาแก่ผู้มารับคำปรึกษา เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจปัญหา สามารถใช้พลังปัญญา และความสามารถของตนเองในการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในวิถีทางที่เหมาะสมที่เขาปรารถนา และในที่สุดบุคคลที่มาขอรับคำปรึกษาจะสามารถป้องกันปัญหา แก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมที่สุด

ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการให้คำปรึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษานี้ อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความร่วมมือในด้านการอุทิศเวลาให้คำปรึกษาตามที่โรงเรียนต้องการ และยังมีติดตามถามถึงผลการดำเนินงานตามที่ให้คำปรึกษาแล้ว ทั้งทางด้านการเรียนการสอนที่อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ต่างก็ขอคำปรึกษาบุคลากรจากอุดมศึกษา เช่น การให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน วิธีการเขียนตำรา วิธีการวิจัย วิธีการบริหารและแนะแนว นักศึกษา หรือการให้คำปรึกษาทางด้านการทำโครงการกับนักเรียน เป็นต้น การให้คำปรึกษาในการมาอบรมให้ความรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน การให้คำปรึกษาโดยการให้ความรู้ ประสบการณ์ เสนอความคิดเห็น ตามความพร้อม ความถนัด และความสนใจของทั้งสองสถาบันที่ร่วมมือกัน ซึ่งผลของการให้คำปรึกษานี้ก็เป็นประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย ดังที่ โคเฮน (Cohen.1990 : 115) กล่าวถึงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนด้านการให้คำปรึกษานี้ จะช่วยให้มีการแบ่งปันสิ่งที่ดีที่เป็นประโยชน์ซึ่งกันและกันได้

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จำแนกตามสถานภาพ ผู้วิจัยขอเสนอผลการเปรียบเทียบ ดังนี้

2.1 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทั้งผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือมีความเหมาะสม จากการประสานงานความร่วมมือได้เป็นอย่างดีและมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อยๆทุกด้าน ดังที่ คูมส์ (Coombs. 1981:41) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือเป็นเรื่องของการตั้งเป้าหมายและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างชัดเจน ส่วนการประสานงานเป็นเพียงการกำหนดข้อตกลงร่วมกันที่จะไม่ก้าวก่ายซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกาญจน์ ปรีชาชาญ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาความร่วมมือของสถานศึกษากับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรในสถานศึกษากับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 1 ด้านการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอนผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ต่างก็มีความเห็นว่าการร่วมมือในด้านนี้นั้นมีความเหมาะสมเป็นที่พอใจ อาจเป็นเพราะทางสถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าได้ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ ให้ความร่วมมือมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ที่โรงเรียนได้เริ่มดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการเรียนการสอนที่เปลี่ยนจากโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาเดิมมาเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ของรัฐ และอาจเป็นเพราะทางสถาบันอุดมศึกษามีความเห็นว่าการให้ความร่วมมือในด้านนี้ จะช่วยพัฒนานักเรียนที่มีคุณภาพทางวิชาการในระดับสูงขึ้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของตนต่อไป ส่วนทางผู้บริหารของโรงเรียนก็มีความเห็นว่าการร่วมมือทางวิชาการในด้านนี้นั้น เป็นความร่วมมือที่มีความสำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นภารกิจหลักของโรงเรียน คือ การจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และจากผลของการร่วมมือก็สามารถช่วยพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี โดยสังเกตจากการที่นักเรียนมีผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ดังที่ เฮคคอก (Haycock.1998 : 57) กล่าวว่า ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาต่อโรงเรียนในด้านการเรียนการสอนนั้น จะช่วยพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภี หิรัญคำ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (กลุ่มที่ 1) จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ด้านการวิจัยผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ต่างก็มีความเห็นว่าการร่วมมือในด้านนี้นั้นเป็นความร่วมมือที่มีประโยชน์ต่อการศึกษามาก เพราะการทำงานวิจัยจะช่วยให้เกิดการพัฒนาค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ทั้งเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของตน และยังช่วยทำให้พัฒนาคุณภาพของการศึกษาซึ่งมีผลโดยตรงกับนักเรียน นักศึกษา จึงควรสนับสนุนให้มีการดำเนินการวิจัยร่วมกันมากขึ้นกว่าที่ปฏิบัติอยู่ ดังที่ เฮคคอก (Haycock. 1998 : 78) ที่กล่าวว่าการทำงานวิจัยระหว่างโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษาจะช่วยให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของสมองของบุคลากรและผู้สนใจศึกษา ซึ่งส่งผลถึงนักเรียนที่อยู่ในความปกครองของตนเองได้พัฒนาความรู้ไปด้วย ผู้บริหารจึงควรหาหนทางในการสนับสนุนให้การทำงานวิจัยเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรพงษ์ ; และคณะ (2533 : 122 - 124) ที่ทำวิจัยเรื่อง ภาคเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษา โดยศึกษาโครงการความร่วมมือ พบว่า ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษากับผู้บริหารของภาคเอกชน มีความคิดเห็นต่อความร่วมมือทางด้านการวิจัยพัฒนาไม่แตกต่างกัน

ความร่วมมือทางด้านการพัฒนาบุคลากรผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความร่วมมือทางด้านนี้เป็นความร่วมมือที่ช่วยมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของตนเอง คือทางผู้บริหารของโรงเรียนก็ยอมรับว่าทางโรงเรียนมีบุคลากรที่ยังไม่มีศักยภาพทางด้าน เช่น การผลิตสื่อการสอนด้วยตนเองจากคอมพิวเตอร์ หรือการพัฒนาภาษาอังกฤษ จึงขอความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาให้ส่งบุคลากรที่มีศักยภาพพร้อมมาอบรมให้ความรู้ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาก็ต้องการให้บุคลากรของตนเองได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มพูนขึ้น และมีประสบการณ์มากขึ้นจึงให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ทำให้ทั้งสองฝ่ายต่างเห็นว่าเป็นความร่วมมือที่เหมาะสม ดังที่ เฮคคอก (Haycock. 1998 : 77) กล่าวว่า การที่สถาบันอุดมศึกษาต้องการให้ความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากรให้กับโรงเรียนนั้น เป็นการช่วยให้บุคลากรของตนเองได้เกิดการพัฒนาศักยภาพหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านความรู้และวิถียถ่ายทอดความรู้ ซึ่งงานวิจัยของ สุรัชย์ จันทรสุข (2538 : 95-99) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบัน การศึกษากับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการและสถาบัน การศึกษามีความคิดเห็นต่อลักษณะความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรไม่แตกต่างกัน

ความร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าด้านการใช้ ทรัพยากรร่วมกันมีความเหมาะสมมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นว่าทางสถาบันอุดมศึกษานั้นได้เอื้อเพื่อช่วยเหลือ ทางโรงเรียนในด้านนี้เป็นอย่างมาก ทั้งแลกเปลี่ยนอาจารย์ไปทำการสอนบางหัวข้อ บางรายวิชา เอื้อเพื่อสถานที่ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เอื้อเพื่ออุปกรณ์ในการเรียนวิชาช่างหรือวิชา ดนตรี ซึ่งโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์อาจได้รับประโยชน์จากความร่วมมือนี้มากกว่าสถาบัน อุดมศึกษาที่เป็นผู้ให้การสนับสนุน ในขณะที่ผู้บริหารของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์อาจมี ความเห็นว่าความร่วมมือนี้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงเรียน หรืออาจเห็นว่าการที่ทาง โรงเรียนขอทำความร่วมมือด้านการใช้ทรัพยากรนั้น ก็จ่ายค่าตอบแทนตามระเบียบของทาง สถาบันอุดมศึกษาหรือตามระเบียบของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มิใช่เป็นความร่วมมือที่ได้มา โดยเปล่าประโยชน์ ดังที่ ดูเบรียน ; และไอร์แลนด์ (Dubrion ; and Ireland. 1993 : 86-87) ได้ กล่าวว่า การที่คนตั้งแต่สองคน หรือสองหน่วยงาน/องค์กรขึ้นไป มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและร่วมกัน ปฏิบัติภารกิจ อาจจะเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันหรือคนละเป้าหมายก็ได้ ด้วยการระดมทรัพยากร ร่วมกัน ร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติและลงมือปฏิบัติ อีกทั้งมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติหรือ ร่วมรับผลประโยชน์จากการปฏิบัติ โดยภายใต้การปฏิบัติร่วมกันดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของ ข้อตกลงและความเป็นอิสระโดยไม่ขึ้นต่อกันทั้งสองฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ จันทรสุข (2538 : 95-99) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบัน

การศึกษาเกี่ยวกับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการและสถาบันการศึกษามีความเห็นที่ปัจจัยความร่วมมือทางวิชาการ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์แตกต่างกัน

ส่วนความร่วมมือทางด้านการให้คำปรึกษาผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษามีความเห็นที่สถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนทุกครั้งที่โรงเรียนได้มาขอรับการปรึกษา สถาบันอุดมศึกษาที่จะส่งบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ หรือในการกิจนั้นๆ มาให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่ และในบางโครงการก็มาร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานด้วย เช่น โครงการพัฒนาอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โครงการนำเสนอผลการทำโครงงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับนานาชาติ เป็นต้น ทำให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาได้มีการติดต่อสื่อสารกับสถาบันการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศ เป็นการเปิดโลกทัศน์ทางการศึกษา ส่วนทางโรงเรียนก็เห็นว่าความร่วมมือด้านนี้นั้นได้รับความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่และต่อเนื่องทุกครั้งที่โรงเรียนต้องการคำปรึกษา อีกทั้งผลของการดำเนินงานที่ได้ไปขอความร่วมมือนั้นก็ประสบผลสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของสาธารณชน และบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นอย่างดี เป็นการทำให้บุคลากรของโรงเรียนได้รับการติดต่อสื่อสาร มีเครือข่ายทางวิชาการเพิ่มขึ้น มีโลกทัศน์กว้างไกลขึ้น เช่นกัน จึงทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความคิดเห็นในด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ดังที่ กุง (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 10 ; อ้างอิงจาก Khug.1990) ได้กล่าวถึงนโยบายการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำให้นักศึกษาและบุคลากรได้พัฒนาและเรียนรู้ในด้านต่างๆ เช่น มีโลกทัศน์กว้างไกล ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดี มีการสร้างเครือข่าย ซึ่งจะทำให้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันมากขึ้น ทำให้เรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย มีวิธีการคิดแบบใหม่ๆ ซึ่งนักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาในการทำงานได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรพงษ์ ; และคณะ (2533 : 122-124) ที่ทำวิจัยเรื่อง ภาคเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษา โดยศึกษาโครงการความร่วมมือ พบว่า ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารของหน่วยงานภาคเอกชนมีความคิดเห็นต่อโครงการความร่วมมือด้านการเป็นที่ปรึกษาไม่แตกต่างกัน

2.2 อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความร่วมมือที่เกิดขึ้นอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาอาจมีความคิดเห็นที่ยังไม่ได้พัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือจากหลายๆสถาบันอุดมศึกษา ความร่วมมือที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นเพียงความร่วมมือที่ทางอาจารย์ของโรงเรียนดำเนินโครงการร่วมกับอาจารย์ของสถาบันแห่งใดแห่งหนึ่งเท่านั้น หากมีการพัฒนาความร่วมมือให้แต่ละโครงการความร่วมมือมีหลายๆสถาบันอุดมศึกษาร่วมกันก็จะทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น ส่วนอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นว่าการความร่วมมือทางวิชาการที่

เกิดขึ้นนี้เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทางสถาบันอุดมศึกษาตามที่โรงเรียนขอความร่วมมือทุกครั้ง และความร่วมมือที่เกิดขึ้นก็เป็นการช่วยเพิ่มคุณภาพทางการศึกษา และพัฒนาด้านวิชาการให้กับโรงเรียนอย่างมาก ดังที่ ทองอินทร์ วงศ์โสธร (ทพวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 4) กล่าวถึงลักษณะของการสร้างความร่วมมือทางวิชาการว่า การมีเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ จะเป็นโอกาสหรือช่องทางที่สำคัญสำหรับอุดมศึกษาไทยและต่างประเทศในการสร้างความร่วมมือระหว่างกันในระดับต่างๆ ได้ ทั้งนี้การสร้างความร่วมมือยังสามารถทำได้ตั้งแต่ระดับทวิภาคีจนถึงระดับพหุภาคี หรือความร่วมมือในลักษณะที่ไม่ต้องมีการบันทึกความเข้าใจ (memorandum of understanding) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภี หิรัญคำ (2542 : 69 -72) ที่ได้ศึกษาความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (กลุ่มที่ 1) จังหวัดชัยภูมิ พบว่าโดยภาพรวมแล้วครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความร่วมมือด้านการเรียนการสอนอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าความร่วมมือด้านการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมากกว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือด้านการเรียนการสอนนี้ เป็นการเพิ่มศักยภาพทางด้านวิชาการให้กับโรงเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งนักเรียนของโรงเรียนก็ได้ได้รับความรู้ที่เพิ่มพูนมากขึ้นจากความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาที่มาทำการสอนหรือบรรยายให้กับนักเรียนของโรงเรียน และอาจารย์ของโรงเรียนก็จะได้รับประสบการณ์มากขึ้นด้วยทั้งรูปแบบเทคนิควิธีการสอน และความรู้ประสบการณ์ที่มีมากกว่าจากอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ทำให้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นอย่างมาก ในขณะที่อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาอาจเห็นว่าการมาให้ความร่วมมือทางด้านการเรียนการสอนนี้ เป็นเพราะอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้บริหารมอบหมายให้มาช่วยโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ตามข้อตกลงของผู้บริหารทั้งสองสถาบันเอง เป็นงานที่ให้บริการแก่ชุมชนและอาจเป็นการเพิ่มภาระงานของอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น ทั้งด้านการเตรียมการสอนก็เพิ่มขึ้นหรืออาจทำให้เสียเวลาในการทำงานด้านวิจัยของอาจารย์ซึ่งเป็นภาระกิจสำคัญของอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาด้วย ดังที่สภาการศึกษาอเมริกัน (Amercian Council on Education. 1988 : 2) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในข้อพิจารณาเบื้องต้นสำหรับการร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาว่าข้อผูกพันหรือข้อตกลงร่วมกัน (Commitment) ไม่ควรทำในการดำเนินงานระยะแรกโปรแกรมควรได้รับการสนับสนุนอย่างกระตือรือร้น และข้อตกลงร่วมกันในระยะยาวควรจะมาจากผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ที่คาดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภี หิรัญคำ (2542 : 69 -72) ที่ได้ศึกษาความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (กลุ่มที่ 1) จังหวัดชัยภูมิ พบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ความร่วมมือด้านการวิจัย อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการร่วมมือด้านการวิจัย มีความเหมาะสมมากกว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์จากโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ได้ขอความร่วมมือกับอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาที่ดำเนินความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัยน้อยเป็นเพียงขอคำปรึกษาด้านการวิจัย หรือตรวจเครื่องมือการวิจัย ที่เป็นการทำงานวิจัยร่วมกันยังมีอยู่น้อย ทำให้อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าความร่วมมือด้านการวิจัยนี้ยังไม่เหมาะสม ควรจะพัฒนาให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เช่น เพิ่มความร่วมมือให้มีงานวิจัยร่วมกันมากขึ้นและมีการวางแผนงานต่างๆเกี่ยวกับความร่วมมือให้ชัดเจน เพราะการทำงานวิจัยจะเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้นได้ ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2531 : 7) ได้รายงานถึงลักษณะกิจกรรมภายใต้ข้อตกลงหรือสัญญาความร่วมมือทางวิชาการว่าควรมีการร่วมมือวิจัยอาจร่วมกันทำวิจัยในสาขาวิชาเดียวกันหรือในลักษณะสหวิทยาการก็ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ จันทรสุข (2538 : 95-99) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันการศึกษา กับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษามีความเห็นว่าปัจจัยความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการวิจัยพัฒนาแตกต่างกัน

ความร่วมมือด้านการพัฒนาบุคลากร อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากรนั้น เป็นที่ให้การยอมรับทั้งฝ่ายสถาบันอุดมศึกษาและฝ่ายโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ว่าได้รับประโยชน์ด้วยกัน คือฝ่ายอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเมื่อมาอบรมให้ความรู้ และพัฒนาทักษะด้านต่างๆให้กับอาจารย์ของโรงเรียนนั้น ต้องมีการเตรียมพร้อมทั้งทางด้านเนื้อหา หรือสื่อที่จะใช้ในการอบรม ทำให้ตนเองมีการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้น อีกทั้งในการมาอบรมนั้น จะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางด้านวิชาการในสาขาที่ตนเองมาอบรมทำให้พัฒนาความรู้ของตนเองให้เพิ่มมากขึ้นด้วย และ ยังได้รับประสบการณ์จากการมาเป็นวิทยากรอบรมเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ส่วนอาจารย์ของโรงเรียนก็ได้รับประโยชน์จากการได้รับความรู้ทักษะที่อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษามาอบรมให้ซึ่งเป็นประโยชน์โดยตรงอยู่แล้ว ทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังที่ ดูเบรียน ; และไอร์แลนด์ (Dubrion ; and Ireland. 1993 : 125) กล่าวถึงสาเหตุของความร่วมมือระหว่างกันและกัน ได้แก่ การยอมรับถึงความจำเป็นที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุรัชย์ จันทรสุข (2538 : 95-99) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันการศึกษา กับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษามีความเห็นว่า ปัจจัยความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากรแตกต่างกัน

ความร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันมีความเหมาะสมมากกว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การไปขอความร่วมมือนี้มักจะเป็นไปด้วยความสำเร็จและสมประสงค์ของฝ่ายของอาจารย์โรงเรียน คือ เมื่อขอความร่วมมือขอบุคลากรมาทำการสอนวิชาต่าง ๆ จากสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ก็จะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีตามข้อตกลงของโรงเรียน โดยในระยะแรกจะเป็นการนำนักเรียนไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศาลายา ทางมหาวิทยาลัยก็จะสนับสนุนทั้งเครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้สอนที่ทำการสอนให้ มาในช่วงระยะต่อไปเมื่อโรงเรียนได้ดำเนินการสร้างห้องเรียนวิชาตัวเอง ก็ขอความร่วมมือเพียงผู้สอนก็ให้ความร่วมมือส่งอาจารย์มาทำการสอนที่โรงเรียนเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน หรือในวิชาดนตรีสากลที่ขอความร่วมมือกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในระยะแรกก็นำนักเรียนไปเรียนที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ทางวิทยาลัยได้ให้ความร่วมมือทั้งทางด้านอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้เรียน และผู้สอนโดยไม่ขัดข้องหรือประสบปัญหา ในขณะที่ฝ่ายสถาบันอุดมศึกษาอาจเห็นว่าเป็นฝ่ายให้ความช่วยเหลือโรงเรียนมากกว่าจะได้รับการตอบแทนด้านอื่นๆ นอกจากการให้บริการชุมชน หรือค่าตอบแทนเล็กน้อยตามระเบียบของราชการ ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2531 : 6) ได้สรุปว่าการทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันจะต้องมีพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งนอกเหนือจากผลประโยชน์ทางวิชาการแล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลประโยชน์อื่นที่เกี่ยวข้องตามมาด้วย เช่น ประโยชน์และการพัฒนาทางธุรกิจ การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นต้น และความช่วยเหลือร่วมมือแบบให้เปล่าจะลดน้อยลง ดังนั้นคณาจารย์จึงต้องปฏิบัติตนเป็นพนักงานขายของมหาวิทยาลัยมากขึ้น เพื่อหาเงินทุนสำหรับสนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่ง สุรัชย์ จันทร์สุข (2538 : 95-99) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันการศึกษา กับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษามีความเห็นต่อความร่วมมือในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์แตกต่างกัน

ความร่วมมือทางด้านการให้คำปรึกษาอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าด้านการให้คำปรึกษามีความเหมาะสมมากกว่าอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้ความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษานี้ทำให้การดำเนินงานด้านต่างๆ ของโรงเรียนประสบผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เพราะเมื่อมีปัญหาใดๆ ทางอาจารย์ของโรงเรียนก็จะขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีศักยภาพและประสบการณ์มากกว่าอาจารย์ของโรงเรียน จึงทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นที่พอใจของฝ่ายผู้บริหาร ในขณะที่อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษานั้น ได้เสียสละเวลามาให้คำปรึกษากับทางโรงเรียน โดยมีทั้งการที่เดินทางมาประชุมปรึกษาหารือ เรื่องต่างๆ ที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ หรือทางโรงเรียน

มหิดลวิทยานุสรณ์ไปขอพบที่สถาบันอุดมศึกษาเอง ทำให้การทำงานของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งภารกิจประจำของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาก็มีมากอยู่แล้ว ความร่วมมือที่เกิดขึ้นจึงเป็นการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน ประโยชน์ที่ได้จึงเกิดขึ้นกับฝ่ายโรงเรียนมากกว่าดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2531 : 6) ได้รายงานเรื่องความสำเร็จและข้อจำกัดในความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ว่าความร่วมมือที่เกิดขึ้นจะต้องมีพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันหรือเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรพงษ์ ; และคณะ (2533 : 122-124) ที่ทำวิจัยเรื่องภาคเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษา โดยศึกษาโครงการความร่วมมือ พบว่าด้านการเป็นที่ปรึกษาผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารของหน่วยงานภาคเอกชนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านการวิจัย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆมีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก เพื่อให้การดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการเรียนการสอน ควรปรับปรุงให้มีการพัฒนารูปแบบของความร่วมมือให้หลากหลายมากขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ทางด้านการพัฒนาคุณภาพของศึกษา การผลิตสื่อการสอน การบรรยายพิเศษเพิ่มเติมแก่นักเรียนและด้านอื่นๆ ให้มีมากขึ้น มีการร่วมสัมมนาการจัดทำโครงการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและควรจัดให้มีข้อตกลงในความร่วมมือทางวิชาการให้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งยังควรมีการประเมินผลโครงการความร่วมมือเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของความร่วมมือต่อไป

2. ด้านการวิจัย ควรปรับปรุงในเรื่องของการพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ให้มีการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ควรจัดกลุ่มให้เหมาะสมกับสาขาวิชาในการให้ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย มีการติดตามความร่วมมือด้านการวิจัย มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการวิจัยร่วมกันและมีการประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้าน

การวิจัยอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งลดภาระงานของอาจารย์ที่ทำงานวิจัยลงเพื่อจะได้มีเวลาในการร่วมดำเนินงานวิจัยอย่างเต็มศักยภาพ

3. ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรปรับปรุงเรื่องการประสานงานเกี่ยวกับข้อมูลโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาบุคลากรให้มีความเข้าใจและชัดเจนทั้งสองฝ่าย ควรมีการวางแผนการดำเนินงาน การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชาและมีการประเมินผลโครงการความร่วมมือเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพต่อไป

4. ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ควรปรับปรุงเรื่องการประสานงานด้านข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เช่น การแลกเปลี่ยนการใช้สถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการจัดการเรียนการสอนบางรายวิชา อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ร่วมกัน เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการวางแผนการดำเนินงาน และมีการประเมินผลโครงการความร่วมมือเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพโครงการความร่วมมือด้วย

5. ด้านการให้คำปรึกษา ควรปรับปรุงเรื่องการประสานงานด้านข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้มีความชัดเจน นอกจากนี้ควรมีการวางแผนการดำเนินงาน การติดตามความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์และมีการประเมินผลโครงการความร่วมมือเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพความร่วมมือต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

2. ควรศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านอื่นๆ เช่น การจัดดำเนินการโครงการพิเศษต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

3. ควรศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศกับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิติมา สัมฤทธิ์. (2549). การบริหารงานบุคลากรตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปริญญาโท ค.ม. (การบริหารการศึกษา) สุราษฎร์ธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). วิฤทธิการณ์อุดมศึกษาของไทยและทางออกของปัญหา. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- दनัย เทียนพุ่ม. (2541). การพัฒนามูลค่ามนุษย์. กรุงเทพฯ : บริษัท ดี เอ็น ที คอนซัลแตนท์.
- ดาร์สวีย์ ปทุมมาศ. (2535). การศึกษาปัญหาโครงการความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยครูกับวิทยาลัยพลศึกษา ในการผลิตบัณฑิตพลศึกษา. ปริญญาโท ค.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2531). รายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง โครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ : โอกาสและอุปสรรค. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยความตกลงร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันวิชาการใน ต่างประเทศ : อนุสารอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ. ทบวงมหาวิทยาลัย.
- _____. (2542). รายงานการประชุมสัมมนาเรื่อง เครือข่ายความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาค. กรุงเทพฯ : ส่วนวิเคราะห์โครงการ สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- _____. (2543). มหาวิทยาลัยและวิสัยทัศน์ : การฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 3 (นบม.) . กรุงเทพฯ : สันติศิริการพิมพ์.
- ทองอินทร์ วงศ์โสธร ;ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ; และวรรณภา โพธิ์น้อย. (2540). ความเป็นสากลของการอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2541). รายงานการประชุมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 5/2541 14 พฤษภาคม 2541 เรื่อง การแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อร่วมมือจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป . กรุงเทพฯ : สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- ธวัช เดิมญวน. (2548). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมศิลปากร. ปริญญาโท ค.ม. (การ อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ธีรพงษ์ มโนทัศน์ ; หรรษา เกิดเมฆ ; และเอกรัฐ มากน้อย. (2533). *ภาคเอกชนกับอุดมศึกษา : โครงการความร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.(บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา) กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.*
- บุปผา พึ่งผลพูล (2547, 25 มิถุนายน) สัมภาษณ์โดย ราติยส ราชบุรณะ, ที่โรงเรียนมหิตล วิทยานุสรณ์.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2534). *เทคนิคการปฐษาเบื้องต้น. นนทบุรี. : มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.*
- พรสวรรค์ พานิชชีวะ. (2536). *การศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.(บริหารอาชีวและเทคนิค ศึกษา) กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.*
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2534, เมษายน – มิถุนายน). *ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยและบทบาท ของสถาบันครุศึกษาไทย. วารสารครุศาสตร์ : 15 – 21.*
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (ม.ป.ป). *การประเมินโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อการผลิต บัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมการศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับกรมการ ฝึกหัดครู ปีการศึกษา 2532-2536. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- เรวัต ชาตวิริยชัย. (2539). *การบริหารองค์กรยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ธรรมนิติ.*
- โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์. (2543). *รายงานประจำปี. นครปฐม : ม.ป.พ*
 _____. (2546). *รายงานประจำปี. นครปฐม : ม.ป.พ*
 _____. (2548). *หลักสูตรโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์พุทธศักราช 2548. นครปฐม : ม.ป.พ*
- ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิควิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- วรางคณา พันธุ์โพธิ์. (2544). *สภาพและปัญหาความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์กับสถาบันต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2539). *การปฏิรูปราชการและการจัดการภาครัฐ. กรุงเทพฯ : ไนเบิ้ลมีเดีย.*
- เศกสิทธิ์ ปักษ์. (2546). *ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างไทยกับญี่ปุ่น : กรณีศึกษา สถาบันราชภัฏกับ มหาวิทยาลัยญี่ปุ่น 5 แห่ง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ญี่ปุ่นศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- สจิวรรณ ทรรพวสุ. (2540). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ ในสถาบัน ราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

- สิริกาญจน์ ปรีชาชาญ. (2546). ความร่วมมือของสถานศึกษากับสถานประกอบการในการจัดการ
อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคในสถาบันการ
อาชีวศึกษา ภาคกลาง 1. ปริญญาโท กศ.ม (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). วิกฤตอุดมศึกษาของไทยและทางออกของปัญหา. กรุงเทพฯ :
สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). การประมาณการจำนวนนักเรียน
นักศึกษาปีการศึกษา 2542 - 2549. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). ความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศด้านการศึกษา.
กรุงเทพฯ : กองวิเทศสหการ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุภัทรา เอื้อวงศ์ (2550). ศูนย์วิจัยและพัฒนา สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
วิจัยในชั้นเรียน วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.moe.go.th/wijai/profile1.html> วันที่สืบค้น 12 มีนาคม 2550.
- สุภา หิรัญคำ. (2542). ศึกษาความร่วมมือทางวิชาการกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (กลุ่มที่ 1)
จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา) ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สุรัช จันทรสข. (2538). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันการศึกษา
กับสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. (บริหารอาชีวและเทคนิค
ศึกษา) กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ ศรีโยธี (2547, 25 มิถุนายน) สัมภาษณ์โดย ราติยส ราชบุรณะ, ที่โรงเรียนมหิดล
วิทยานุสรณ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2555. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์. (2546). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้าน
การเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. ปริญญาโท กศ.ด.
(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ แก่นวงศ์. (2535). การศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- American Council on Education. (1988). *Guidelines for College and University Linkages Abroad*. American : *Division of International Education*. American Council on Education. : Mimeographed.
- Baum F.E. (1993). Healthy Cities and Changes : Social Movement and Bureaucratic Tool. *Health Promotion International*. 8 : 31 – 40.
- Brubacher, J.S., and Rudy. (1958). *W. Higher Education in Transition : An American History, 1736-1956*. New York : HarperCollins.
- Cohen, David K. (1990). *School Improvement and Higher Education*, Higher Education and School Reform. San Francisco : Jossey-Bass Publishers.
- Coombs, Phillip H. (1981). *New Strategic for Improving Rural Family Life Essex*. Connecticut : International Council for Education Development.
- Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Dubrion Michael ;and Ireland G.D. (1993). *Management and Organization*. 2nd ed. Ohio : South Western Publishing Company.
- Haycock, Kati. (1998). *School-College Teacher Education Presents*, Higher Education and School Reform. San Francisco : Jossey-Bass Publishers.
- Webster, Naah. (1985). *New Web's Dictionary of the English Language*. New York : The Delair Publishing Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันทา วิบูลย์จันทร์
คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ชื่อ อาจารย์ ธาณี กลิ่นขจร
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. ชื่อ อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู
สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ นายประดิษฐ์ นวลจันทร์
หัวหน้าสาขาฟิสิกส์
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
5. ชื่อ นางวชิราวรรณ บุณนาค
หัวหน้าสาขาสังคมศึกษาและศิลปะ
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๖๗๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน และเจ้าหน้าที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศาลายา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนางรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพจน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศาลายา ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน และเจ้าหน้าที่สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อจจรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะศิลปศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๖๖๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนางรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะอักษรศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสรี จีระเชชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๖ ๗๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนามรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อจธรา วัฒนางรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๖ ๔๔ ๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๖ ๗๗๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๖๔๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพจน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสรี จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/๖ ๕๘๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศิยส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนามรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศิยส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

ที่ ศธ 0519.12/6481

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวราศียส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนางรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราศียส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4415214 มือถือ 01-8043620

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๖ ๔8 ๒

วันที่ ๕ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวราติส ราชบุรณะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวราติส ราชบุรณะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน
โครงการความร่วมมือทางวิชาการ
ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
(ฉบับสำหรับผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา)

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันและด้านการให้คำปรึกษา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความร่วมมือทางวิชาการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

2. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา
คำแนะนำคะแนนกำหนดไว้ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
คะแนน	3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ในตอนท้ายของคำถามแต่ละด้านเป็นแบบสอบถามปลายเปิด สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านและกรุณาตอบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- () ผู้บริหาร
() อาจารย์

2. สถาบันการศึกษาที่สังกัด

- () มหาวิทยาลัยมหิดล
() จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
() มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
() มหาวิทยาลัยศิลปากร
() มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
() มหาวิทยาลัยรามคำแหง
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
() มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
() สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
() สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ระดับความคิดเห็นทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. ข้อตกลงระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ในการสร้างความร่วมมือด้าน การเรียนการสอน					
2. การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการ ดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการ สอน					
3. ความร่วมมือในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร					
4. ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ตามที่โรงเรียนขอความร่วมมือ					
5. ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การบรรยายพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน					
6. ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดสรรโควตา การศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา					
7. ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การนำนักเรียนไปศึกษาดูงานในสถาบันอุดมศึกษา					
8. การร่วมมือทางด้านการเรียนการสอนของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือ ทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการเรียนการสอน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการวิจัย	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. การจัดทำแผนงานเกี่ยวกับการทำวิจัยร่วมกัน ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์					
2. ความร่วมมือในการทำวิจัยระหว่างอาจารย์ของ โรงเรียนกับสถาบันอุดมศึกษา					
3. การติดตามความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
4. การจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการวิจัย ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์					
5. การจัดโครงการอบรมความรู้เกี่ยวกับการทำ วิจัยให้แก่อาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
6. ความคล่องตัวในการดำเนินงานการวิจัยร่วมกัน					
7. การนำประโยชน์จากการวิจัยมาพัฒนา การเรียนการสอน					
8. การร่วมมือทางด้านการวิจัยของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทาง วิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ด้านการวิจัย					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัย

.....

.....

.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. การจัดทำแผนงานเกี่ยวกับโครงการพัฒนาบุคลากร โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
2.ความร่วมมือในการให้ความรู้กับอาจารย์ของ โรงเรียน					
3. การจัดโครงการอบรมให้ความรู้ด้าน ภาษาต่างประเทศแก่อาจารย์โรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์					
4. การให้ความร่วมมือทางวิชาการในการจัดค่าย วิชาการของโรงเรียน เช่น การเป็นวิทยากร เป็นต้น					
5. ความร่วมมือในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัด ค่ายบำเพ็ญประโยชน์					
6. ความร่วมมือในการจัดอบรมอาจารย์ของโรงเรียน ด้านคอมพิวเตอร์					
7. ความรู้ความสามารถของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษา ในการให้ความรู้และจัดการอบรมอาจารย์ของโรงเรียน					
8. การจัดโครงการอบรมให้ความรู้และทักษะด้าน ต่างๆตามความต้องการจำเป็นของบุคลากรโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่อ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากร

.....

.....

.....

.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. การจัดทำแผนงานความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากร ร่วมกัน เช่น บุคลากร อาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน และอื่นๆระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์					
2. การดำเนินการในการใช้ทรัพยากรของสถาบันอุดมศึกษาใน การเรียนการสอนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เช่น การใช้ ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น					
3. การแลกเปลี่ยนการใช้สถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาและ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการจัดการเรียนการสอนใน บางรายวิชา					
4. การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนร่วมกัน เช่น อุปกรณ์ การเรียนวิชาเทคโนโลยีการออกแบบและวิชาดนตรี เป็นต้น					
5. การแลกเปลี่ยนบุคลากรของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ใน การเรียนการสอนสาขาวิชาต่างๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชา สังคมศึกษา วิชาภาษาไทย เป็นต้น					
6. การให้การอำนวยความสะดวกในการประสานงานความ ร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันของสถาบันอุดมศึกษา					
7. การประสานงานการร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากร ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยา านุสรณ์					
8. การร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีคุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการ ใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของ สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

.....

.....

.....

.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. การจัดทำแผนงานของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับ โครงการการให้ความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษาแก่ บุคลากรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
2. การให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ โครงการพิเศษต่าง ๆ เช่น โครงการเด็กอัจฉริยภาพ ทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น					
3. การให้คำปรึกษาทางด้านโครงการงานกับนักเรียน					
4. การให้คำปรึกษาทางด้านการเรียนการสอน กับนักเรียน					
5. การแนะนำให้ความรู้แก่บุคลากรโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน,วิชา ต่างๆ					
6. การติดตามความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษา ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์					
7. การให้ความร่วมมือในด้านการอุทิศเวลาของ บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ให้คำปรึกษา					
8. การให้ความรู้และความร่วมมือต่างๆที่ส่งเสริมให้ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ดำเนินงานได้อย่างมี คุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
10.การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการให้คำปรึกษา					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการให้คำปรึกษา

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงาน

โครงการความร่วมมือทางวิชาการ

ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

(ฉบับสำหรับผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์)

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันและด้านการให้คำปรึกษา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความร่วมมือทางวิชาการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

2. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และด้านการให้คำปรึกษา คำนำนั้หนักคะแนนกำหนดไว้ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
คะแนน	3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ในตอนท้ายของคำถามแต่ละด้านเป็นแบบสอบถามปลายเปิด สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านและกรุณาตอบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

3. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- () ผู้บริหาร
() อาจารย์

4. สถาบันการศึกษาที่สังกัด

- () โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
() มหาวิทยาลัยมหิดล
() จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
() มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
() มหาวิทยาลัยศิลปากร
() มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
() มหาวิทยาลัยรามคำแหง
() มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
() มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
() สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
() สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง

สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ระดับความคิดเห็นทางขวามือที่ตรง กับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. ความร่วมมือในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร					
2. ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ในชั้นเรียน					
3. การให้ความร่วมมือในด้านการอุทิศเวลาของ บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ร่วมโครงการความ ร่วมมือกับโรงเรียน					
4. ความร่วมมือของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการบรรยายพิเศษให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน					
5. ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดสรรโควตาการศึกษาต่อ ในสถาบันอุดมศึกษา					
6. ความร่วมมือของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการนำนักเรียนไปศึกษาดูงานในสถาบัน อุดมศึกษา					
7. การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการ การดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน					
8. การร่วมมือทางด้านการเรียนการสอนของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการเรียนการสอน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการวิจัย	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. ความร่วมมือในการทำวิจัยระหว่างอาจารย์ของ โรงเรียนกับสถาบันอุดมศึกษา					
2. การติดตามความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
3. ความร่วมมือทางด้านการสนับสนุนงบประมาณ ที่ใช้ในการวิจัย					
4. ความร่วมมือของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการให้ความรู้เพิ่มเติมแก่อาจารย์โรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์ในการทำวิจัย					
5. การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการ การดำเนินงานวิจัย					
6. ความคล่องตัวในการดำเนินงานการวิจัยร่วมกัน					
7. การนำประโยชน์จากการวิจัยมาพัฒนา การเรียนการสอน					
8. การร่วมมือทางด้านการวิจัยของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทาง วิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ด้านการวิจัย					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัย

.....
.....
.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. ความร่วมมือในการให้ความรู้กับอาจารย์ของโรงเรียน					
2. ความร่วมมือในการจัดอบรมอาจารย์ของโรงเรียนด้านภาษาต่างประเทศ					
3. ความร่วมมือในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดค่ายวิชาการ					
4. ความร่วมมือในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดค่ายบำเพ็ญประโยชน์					
5. การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร					
6. ความรู้ความสามารถของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาในการให้ความรู้และจัดการอบรมอาจารย์ของโรงเรียน					
7. การเตรียมความพร้อมของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาในการให้ความรู้และจัดการอบรมอาจารย์ของโรงเรียน					
8. การร่วมมือทางด้านการพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาช่วยให้อาจารย์ของโรงเรียนมีคุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการพัฒนาบุคลากร					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาบุคลากร

.....

.....

.....

.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. การใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ส่วนรวม เช่น การใช้ห้องเรียนร่วมกัน การใช้อุปกรณ์ การเรียนร่วมกัน การใช้อาจารย์ผู้สอนร่วมกัน เป็นต้น					
2. การใช้สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน เช่น การใช้ห้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติร่วมกัน					
3. การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนร่วมกัน เช่น อุปกรณ์ การเรียนวิชาเทคโนโลยีการออกแบบและวิชาดนตรี					
4. การแลกเปลี่ยนบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษากับ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการเรียนการสอน สาขาวิชาต่าง ๆ					
5. การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน					
6. ความชัดเจนในการประสานความร่วมมือทางด้าน การใช้ทรัพยากรร่วมกันของอาจารย์ของโรงเรียน					
7. การอำนวยความสะดวกในการประสานงานความ ร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันของบุคลากร ของสถาบันอุดมศึกษา					
8. การร่วมมือทางด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกันของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้การดำเนินงานของโรงเรียนมี คุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

.....

.....

.....

.....

ความร่วมมือทางวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. การให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ โครงการพิเศษต่างๆ เช่น โครงการวัดแววเด็ก อัจฉริยภาพทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น					
2. การให้คำปรึกษาทางด้านโครงการกับนักเรียน					
3. การให้คำปรึกษาทางการเรียนการสอน กับนักเรียน					
4. การให้คำปรึกษาของบุคลากร สถาบันอุดมศึกษาในการเรียนการสอนสาขาวิชา ต่างๆของโรงเรียน					
5. การวางแผนประสานความร่วมมือเกี่ยวกับการ ให้คำปรึกษา					
6. การติดตามความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษา ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียน มหิดลวิทยานุสรณ์					
7. การให้ความร่วมมือในด้านการอุทิศเวลาของ บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ให้คำปรึกษา					
8. การร่วมมือทางการให้คำปรึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาช่วยให้การดำเนินงานของ โรงเรียนมีคุณภาพ					
9. การพัฒนาและปรับปรุงโครงการความร่วมมือ เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาระหว่าง สถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					
10. การประเมินผลโครงการความร่วมมือทาง วิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์ด้านการให้คำปรึกษา					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านการให้คำปรึกษา

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

แบบสอบถามฉบับผู้บริหารและอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ที่	ค่าอำนาจ จำแนก	หมายเหตุ	ข้อ ที่	ค่าอำนาจ จำแนก	หมายเหตุ	ข้อ ที่	ค่าอำนาจ จำแนก	หมายเหตุ
	ด้านการเรียน การสอน			ด้านการวิจัย			ด้านการพัฒนา บุคลากร	
1	7.155	นำไปใช้	1	5.745	นำไปใช้	1	3.116	นำไปใช้
2	4.648	นำไปใช้	2	4.571	นำไปใช้	2	6.771	นำไปใช้
3	4.750	นำไปใช้	3	5.650	นำไปใช้	3	6.774	นำไปใช้
4	5.196	นำไปใช้	4	5.137	นำไปใช้	4	7.213	นำไปใช้
5	4.491	นำไปใช้	5	10.133	นำไปใช้	5	4.181	นำไปใช้
6	3.445	นำไปใช้	6	8.815	นำไปใช้	6	6.171	นำไปใช้
7	5.265	นำไปใช้	7	9.859	นำไปใช้	7	3.536	นำไปใช้
8	2.132	นำไปใช้	8	8.397	นำไปใช้	8	3.550	นำไปใช้
9	2.795	นำไปใช้	9	5.367	นำไปใช้	9	2.036	นำไปใช้
10	1.622	นำไปใช้	10	8.276	นำไปใช้	10	4.426	นำไปใช้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ
	ด้านการใช้ทรัพยากร ร่วมกัน			ด้านการให้คำปรึกษา	
1	6.036	นำไปใช้	1	5.953	นำไปใช้
2	5.419	นำไปใช้	2	2.324	นำไปใช้
3	2.959	นำไปใช้	3	1.930	นำไปใช้
4	1.749	นำไปใช้	4	3.050	นำไปใช้
5	3.696	นำไปใช้	5	6.021	นำไปใช้
6	1.930	นำไปใช้	6	5.036	นำไปใช้
7	3.347	นำไปใช้	7	5.237	นำไปใช้
8	4.218	นำไปใช้	8	6.409	นำไปใช้
9	3.361	นำไปใช้	9	4.539	นำไปใช้
10	2.827	นำไปใช้	10	4.825	นำไปใช้

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .970

3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

แบบสอบถามฉบับผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ข้อ ที่	ค่าอำนาจ จำแนก	หมายเหตุ	ข้อ ที่	ค่าอำนาจ จำแนก	หมายเหตุ	ข้อ ที่	ค่าอำนาจ จำแนก	หมายเหตุ
	ด้านการเรียน การสอน			ด้านการวิจัย			ด้านการพัฒนา บุคลากร	
1	6.532	นำไปใช้	1	5.367	นำไปใช้	1	3.098	นำไปใช้
2	2.753	นำไปใช้	2	2.753	นำไปใช้	2	3.024	นำไปใช้
3	2.804	นำไปใช้	3	2.753	นำไปใช้	3	2.753	นำไปใช้
4	6.532	นำไปใช้	4	6.532	นำไปใช้	4	2.295	นำไปใช้
5	10.642	นำไปใช้	5	5.400	นำไปใช้	5	2.588	นำไปใช้
6	2.917	นำไปใช้	6	7.363	นำไปใช้	6	3.893	นำไปใช้
7	6.532	นำไปใช้	7	3.216	นำไปใช้	7	2.028	นำไปใช้
8	14.971	นำไปใช้	8	2.753	นำไปใช้	8	6.532	นำไปใช้
9	2.921	นำไปใช้	9	3.766	นำไปใช้	9	2.028	นำไปใช้
10	4.588	นำไปใช้	10	1.922	นำไปใช้	10	2.028	นำไปใช้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	หมายเหตุ
	ด้านการใช้ทรัพยากร ร่วมกัน			ด้านการให้คำปรึกษา	
1	3.365	นำไปใช้	1	7.888	นำไปใช้
2	4.009	นำไปใช้	2	9.333	นำไปใช้
3	4.588	นำไปใช้	3	2.385	นำไปใช้
4	3.098	นำไปใช้	4	6.532	นำไปใช้
5	5.600	นำไปใช้	5	4.770	นำไปใช้
6	2.753	นำไปใช้	6	10.642	นำไปใช้
7	5.600	นำไปใช้	7	2.753	นำไปใช้
8	6.532	นำไปใช้	8	6.246	นำไปใช้
9	3.098	นำไปใช้	9	3.061	นำไปใช้
10	10.224	นำไปใช้	10	1.783	นำไปใช้

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .923

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวราศิยส ราชบุรณะ
วันเดือนปีเกิด	19 เมษายน 2521
สถานที่เกิด	อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	118 / 306 หมู่ 9 หมู่บ้านบัวทอง ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี 11110
หน้าที่การงานปัจจุบัน	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ 364 ม.5 สุขุมวิท ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล นครปฐม 73170
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ประกาศนียบัตรวิชาชีพนาฏศิลป์ชั้นกลาง จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ จังหวัดกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2542	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ) นาฏศิลป์ไทย จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) การอุดมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ